

Kommunmästerskapen i siffror

Jönköpings kommunmästerskap i friidrott inomhus gick i torsdags i Huskvarna sporthall, som vi i artikel nämnde i gårdagstidningen. Här följer en fylig resultatlista:

Kvinnliga seniorer och juniorer

40 meter: 1) Ann Fransson, HIK 5.7, 2) Kristina Gustafsson, do 5.8, 3) Birgith Andersson, JAIF 5.9.

Höjd: 1) Ann Fransson, HIK 140.

Kula: 1) Barbro Sundqvist, ÖIS 8.85, 2) Ann Fransson, HIK 7.77, 3) Kristina Gustafsson, do 7.47.

Flickor 17—18 år

40 meter: 1) Eva Johansson, HIK 5.9, 2) Kristina Nordström, JAIF 6.0, 3) Anette Danielsson, HIK 6.1, Irmgard Johansson, do 6.1.

Höjd: 1) Kristina Nordström, JAIF 165, 2) Anne Kesti, HIK 135, 3) Irmgard Johansson, do 125.

Kula: 1) Anne Kesti, HIK 9.68, 2) Irmgard Johansson, do 8.60, 3) Agneta Söderqvist, IKHP 8.44.

Flickor 15—16 år

40 meter: 1) Eva Liljeberg, HIK 6.0, 2) Carina Persson, IKHP 6.2, 3) Katarina Svensson, ÖIS 6.3, 4) Charlotta Bångens, JAIF 6.4, Kerstin Henriks-son, LSSK 6.4, Marie Kristof-fersson, IKHP 6.4.

Höjd: 1) Ulrika Klingens-terna, IKHP 140, 2) Yvonne Isaks-son, do 140, 3) Carina Persson, do 125.

Kula: 1) Ingela Johnsdotter, IKHP 9.27, 2) Eva Liljeberg, HIK 8.70, 3) Kerstin Henriks-son, LSSK 7.89.

Flickor 13—14 år

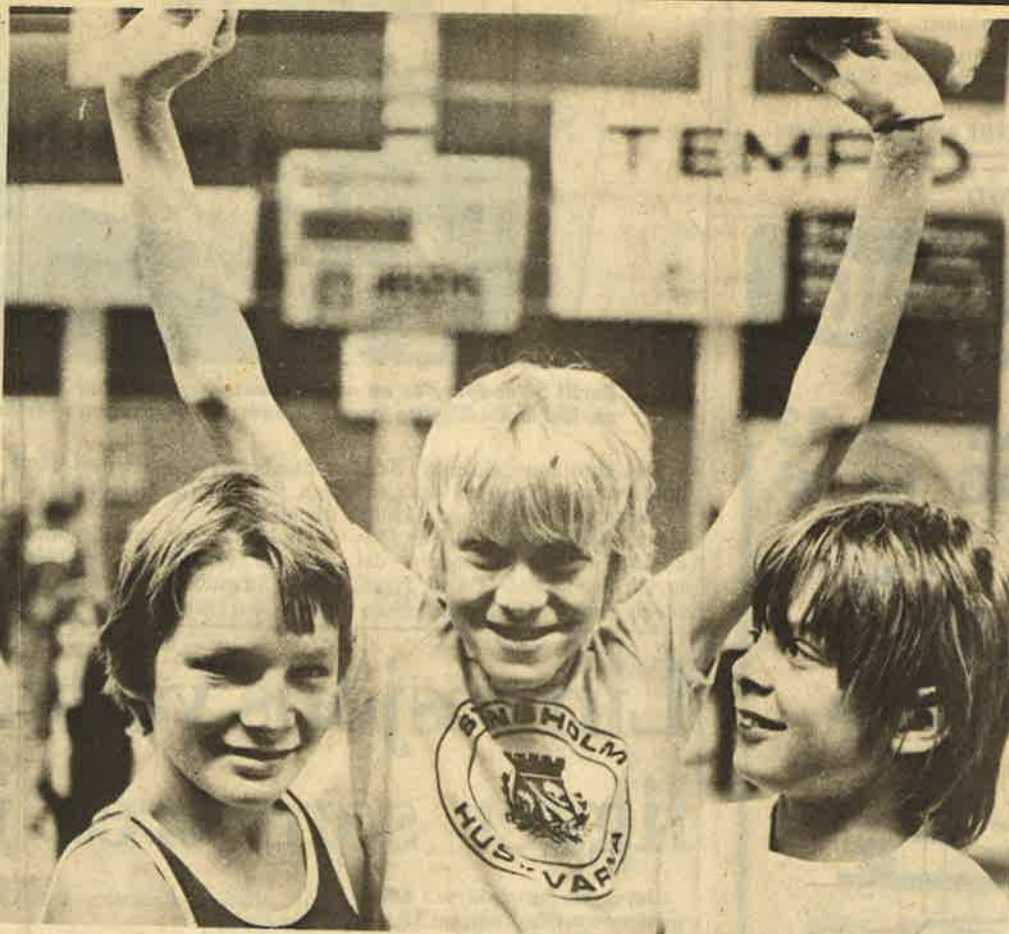
40 meter: 1) Karin Wibring, HIK 6.0 (omlöp 5.9), 2) Susanna Molander, JAIF 6.0 (omlöp 5.9), 3) Berith Hjorth, IKHP 6.1, 4) Christina Hugosson, JAIF 6.2, Ulrika Linnéer, IKHP 6.2, Erika Strinnefors, HIK 6.2.

Höjd: 1) Agneta Axelsson, IKHP 145, 2) Christina Hugs-son, JAIF 130, Susanna Molan-der, do 130, 4) Helena Johans-son, HIK 130, 5) Katarina Thörnkvist, IKHP 130.

Kula: 1) Eva Lauritz, Vista 7.72, 2) Iréne Nyström, LSSK 7.68, 3) Yvonne Månsson, HIK 7.56, 4) Karin Wibring, do 7.38, 5) Petra Johansson, JAIF 7.23.

Flickor 11—12 år

40 meter: 1) Rose-Marie Häkansson, LSSK 6.3, 2) Pia Wikström, JAIF 6.5, Susanne Wärlestäl, do 6.5, 4) Åsa Fredriks-son, ÖIS 6.6, Susanne Jonasson, HIK 6.6, Eva Lindh, LSSK 6.6, Agneta Wibring, HIK 6.6,

Henrik Ahlgren, IKHP, vann 40 meter i klassen 11—12 år. Här flankeras han av tvåan Mats Andersson, JAIF, och trean Roland Dahlgren, IKHP. Foto: Håkan Falk.

Christina Widell, LSSK 6.6, 9) Anna Brodd, IKHP 6.7, Camilla Brolin, do 6.7, Carina Svensson, do 6.7, Tina Wejdell, HIK 6.7.

Höjd: 1) Åsa Israelsson, JAIF 130, 2) Agneta Wibring, HIK 125, 3) Marie Carlsson, Vista 120, 4) Erika Berggren, HIK 120, 5) Christina Widell, LSSK 115, 6) Åsa Fredriksson, ÖIS 115, 7) Katarina Johansson, do 115.

Kula: 1) Erika Berggren, HIK 6.49, 2) Annelie Sundqvist, ÖIS 6.44, 3) Liselotte Gustafsson, IKHP 6.23, 4) Eva Lindh, LSSK 6.04, 5) Anna Bertilsson, Vista 6.03, 6) Karin Svensson, IKHP 5.95, 7) Anna Ekelund, Vista 5.84, 8) Christina Widell, LSSK 5.65, 9) Susanne Jonasson, HIK 5.40, 10) Carina Bragd, LSSK 5.27.

Flickor 10 år och yngre

40 meter: 1) Annica Sandström, IKHP 6.9 (omlöp 6.6), 2) Anna Assarsson, JAIF 6.9 (omlöp 6.7), 3) Annika Johansson, IKHP 7.0, 4) Ulrika Nygren, do 7.2, 5) Ingela Fagerstrand, LSSK 7.3, 6) Helen Karlsson, ÖIS 7.4, 7) Mette Sunnergren,

IKHP 7.5, 8) Anna Nyqvist, do 7.6, Annika Elm, HIK 7.6, Mona Lust, ÖIS 7.6, Helena Tedlert, do 7.6.

Höjd: 1) Ingela Fagerstrand, LSSK 88, 2) Katarina Creutz, IKHP 86, 3) Ulrika Nygren, IKHP 81, 4) Mona Lust, ÖIS 81.

Kula: 1) Anna Assarsson, JAIF 4.17, 2) Ulrika Nygren, IKHP 4.02, 3) Christin Josefs-son, IKHP 3.60, 4) Madeleine Pettersson, HIK 3.45, 5) Gun Lusth, ÖIS 3.28.

Manliga seniorer och juniorer

40 meter: 1) Bo Carlsson, HIK 5.3, 2) Tom Persson, IKHP 5.5, 3) Lars-Gunnar Thorén, LSSK 5.6.

Höjd: 1) Bo Carlsson, HIK 175, 2) Roger Ahlström, LSSK 160, 3) Tom Persson, IKHP 160.

Kula: 1) Mats Ydman, JAIF 15.48, 2) Gunnar Mårtensson, Vista 15.19, 3) Werner Seher, IKHP 14.20, 4) Kjell Smedberg, IKHP 12.55, 5) Bo Carlsson, HIK 12.06.

Pojkar 17—18 år

40 meter: 1) Olle Assarsson, JAIF 5.0, 2) Björn Wallsten, do 5.5.

Höjd: 1) Leif Smedberg, IKHP 180, 2) Stefan Fritz, LSSK 160, 3) Kent Gröön, HIK 155.

Kula: 1) Leif Smedberg, IKHP 11.16, 2) Stefan Fritz, LSSK 9.93, 3) Kent Gröön, HIK 8.66.

Pojkar 15—16 år

40 meter: 1) Mats Nilsson, IKHP 5.5, 2) Ulf Johansson, IKHP 5.6, Mikael Olander, HIK 5.6, 4) Peter Johannesson, IKHP 6.0, 5) Hans Fritzon, do 6.2.

Höjd: 1) Peter Johannesson, IKHP 165, 2) Ulf Johansson, do 165, Mikael Olander, HIK 165, 4) Hans Fritzon, IKHP 150, 5) Hans Ingemalm, JAIF 130.

Kula: 1) Mikael Olander, HIK 12.45, 2) Johan Stolpe, LSSK 11.88, 3) Mats Nilsson, IKHP 11.74.

Pojkar 13—14 år

40 meter: 1) Måns Åberg, IKHP 5.9, 2) Peter Böhme, do 6.0, Lent Nygren, do 6.1, 5) Harry Ellström, JAIF 6.2, Peter Hu-

gesson, do 6.2, 7) Daniel Andersson, IKHP 6.3, Mattias Carlsson, Vista 6.3.

Höjd: 1) Kent Nygren, IKHP 150, 2) Måns Åberg, do 145, 3) Johnny Granath, HIK 145, 4) Harry Ellström, JAIF 140, 5) Daniel Andersson, IKHP 140.

Kula: 1) Sören Ekstedt, IKHP 9.93, 2) Peter Böhme, do 9.61, 3) Kent Nygren, IKHP 9.56, 4) Conny Fredriksson, LSSK 8.88, 5) Daniel Andersson, IKHP 8.72.

Pojkar 11—12 år

40 meter: 1) Henrik Ahlgren, IKHP 6.5 (omlöp 6.4), 2) Mats Andersson, JAIF 6.5 (omlöp 6.5), 3) Roland Dahlgren, IKHP 6.5 (omlöp 6.6), 4) Sven Assarsson, JAIF 6.6, Ulrik Björkman, IKHP 6.6, Mats-Åke Erlings-son, JAIF 6.6, Arpad Loci, IKHP 6.6, Göran Magnusson, IKHP 6.6, Magnus Stagmo, ÖIS 6.6.

Höjd: 1) Rickard Fagerstrand, LSSK 125, 2) Bengt Axelsson, IKHP 120, 3) Pauli Rantavouri, do 120, 4) Göran Magnusson, do 115, 5) Roland Dahlgren, do 115, 6) Mats Andersson, JAIF 105, 7) Arpad Loci, IKHP 105.

Kula: 1) Rickard Fagerstrand, LSSK 7.91, 2) Håkan Karlberg, Vista 7.32, 3) Mikael Dittbner, IKHP 7.08, 4) Ulrik Björkman, do 6.59, 5) Roland Dahlgren, do 6.48, 6) Henrik Ahlgren, do 6.43, 7) Bengt Axelsson, do 6.37, 8) Stefan Näström, LSSK 6.28, 9) Fredrik Sköld, HIK 5.65, 10) Pauli Rantavouri, IKHP 5.63.

Pojkar 10 år och yngre

40 meter: 1) Anders Larsson, HIK 6.7, 2) Pierre Arvidsson, LSSK 6.8, 3) Björn Bellfors, IKHP 7.0, Magnus Gerhardsson, do 7.0, Martin Jansson, ÖIS 7.0, 6) Peter Nilsson, LSSK 7.2, 7) Fredrik Strömblad, JAIF 7.3, 8) Robert Granath, HIK 7.4, Roy Öberg, IKHP 7.4, 10) Sven Bjelm, HIK 7.5, Nils Larsson, IKHP 7.5, Fredrik Pettersson, HIK 7.5.

Höjd: 1) Anders Larsson, HIK 114, 2) Robert Granath, do 112, 3) Björn Bellfors, IKHP 100, 4) Pierre Arvidsson, LSSK 100, 5) Roy Öberg, IKHP 100, 6) Martin Jansson, ÖIS 100.

Kula: 1) Maths Carlgren, LSSK 6.72, 2) Björn Bellfors, IKHP 5.60, 3) Robert Granath, HIK 5.44, 4) Anders Larsson, do 5.14, 5) Pierre Arvidsson, LSSK 4.75, 6) Magnus Gerhardsson, IKHP 4.48, 7) Thomas Magnusson, LSSK 4.42, 8) Peter Nilsson, do 4.19, 9) Sven Bjelm, HIK 3.96, 10) Stefan Kindbom, IKHP 3.91.

BOHMAN GJORDE 74 SKATTEHÖJNINGAR!

Av Håkan Östlund
STOCKHOLM:
Moderaterna, partiet som alltid lovar skattesänkningar, höjde 74 skatter under sin tid i regeringsställning.

Dessa siffror redovisar socialdemokraterna i rapporten 'När moderaterna höjde skatten'. Det är den fjärde rapporten i serien 'Moderaterna i ord och gärning'.
— Syftet är inte att ta ställning för eller emot den förda skattepolitiken, utan att peka på vad man lovat och vad man genomfört, säger rapportens författare Erik Åsbrink.

Moderaterna har höjt 74 olika skatter under sina två perioder i regeringsställning. Bl a genomförde man 20 höjningar av olika ar-

betsgivaravgifter, höjde moms från 17,65 procent till 23,46 procent, och beslutade om en höjning av villaskatten med 50 procent.

Moderaterna har i alla valrörelser krävt och lovat skattesänkningar. Man har talat om sänkta marginalskatter, sänkta arbetsgivaravgifter, sänkt moms, sänkt energiskatt, sänkt skatt på aktieutdelningar och mycket annat.

UTAN HÄNSYN

Före valet 1976 sa Gösta Bohman i TV:s partiledardebatt:

— Vi måste få ner marginalskatten för vanliga inkomsttagare till högst 50 procent... Och det här måste vi naturligtvis göra utan att höja några andra skatter.

— Moderaternas löften är utan hänsyn till möjligheterna att genomföra dem, säger riksdagsman Hans Gustafsson när han presenterar socialdemokraternas rapport.

Våren -76 innan den borgerliga trepartiregeringen trädde till föreslog moderaterna ett antal skattesänkningar, men hur gick det när man ett halvår senare satt i regeringen?

Under trepartiregeringens första två år höjdes 25 skatter, eller en skatt var fjärde vecka. Bl a höjdes ATP-avgiften, tobaksskatten, fordonsskatten, skatten på sprit, vin och öl, moms, villaskatten och bensinskatten.

KROCK MED VERKLIGHETEN

— Visst har moderaterna sänkt en del skatter också, säger Hans Gustafsson, men då har det bara gynnat vissa grupper i samhället. T ex har man sänkt förmögenhetsskatten.

Rapporten konstaterar också att det framförallt är aktieägare, skogsägare och innehavare av större för-

mögenheter som haft fördel av skattesänkningarna.

— Att sambandet mellan förkunnelse och handlande är så litet beror nog delvis på en krock med verkligheten, men också på bristfällig hantering, menar Hans Gustafsson.

HÖJNING VARANNAN VECKA

På en av moderaternas mest förekommande valaffischer 1979 fanns det bara två ord: 'Lägre skatter'.

Och mycket riktigt, moderaterna som inte längre satt kvar i regeringen fortsatte att tala vitt och brett om sänkta skatter, trots att man ett år tidigare medverkat till höjningen av 25 skatter.

Efter valet 1979 var moderaterna tillbaka i regeringen. Nu som största borgerliga parti och Gösta Bohman blev som sist ekonomiminister.

Skattesänkningar blev det

dock inga. Redan i sin första proposition föreslog regeringen tio skattehöjningar och under moderaternas andra regeringsperiod höjde man nästan 50 skatter. Faktum är att man lyckades höja en skatt varannan vecka.

HISTORISK HÖJNING

Från oktober 1979 till april 1981 höjde man bl a skatten på sprit, vin och öl två gånger, ATP-avgiften två gånger, olje- och bensinskatten två gånger och mervärdesskatten till 23,46 procent.

Vid den extrainkallade riksdagen sommaren 1980 genomförde den borgerliga regeringen den antagligen största skattehöjningen i modern svensk historia. Sammanlagt höjdes tolv skatter som beräknades inbringa 8,65 miljarder.

Inför 1982 års val lovar moderaterna som vanligt skattesänkningar.

Ingela Johnsdotter spelar piano; orgel, dragspel och gitarr. Ibland nästan alltihop på en gång.

Ingela i Svarttorp hinner det mesta

Ingela Johnsdotter i Svarttorp är en flicka om inte har några fritidsproblem. När det gäller Ingela är frågan snarare: Hur hinner hon med allt och hur i all världen orkar hon? Inom musik, idrott och scouting har Ingela så många järn i elden att hon måste dubbla flera av veckans kvällar och lediga dagar för att få tiden att räcka till.

— Min dröm är att bli något inom musik eller idrott, säger Ingela lite blygt. Ännu är hon bara femton år (fyller det i februari). I fjol blev hon smålandsmästare i C-kula, kom fyra i spjut, är en eftertraktad säng- och musikunderhållare vid tillställningar av alla slag. Instrument? Ja, det är bara att välja vad som önskas. Ingela spelar de flesta, mest på gehör. Fast helst vill hon spela piano, orgel, dragspel eller gitarr. Hon kan även konsten att spela nästan alla de där på en gågn, samtidigt som elorgelns rytmsektion ger takten. Det låter som en hel orkester — och det låter faktiskt riktigt bra!

Enda barnet

Ingela är dotter och enda barn-

net i den Karlssonska familjen i Svarttorp. Från pappa John har hon fått det enorma idrottsintresset. Han har inte missat många ishockey- och fotbollsmatcher genom åren. Och Ingela har hängt med på de flesta. Mamma Evy har sång och musik i sina ådror. Så det kunnandet har Ingela fått i rakt nedstigande led.

— Hon är rena drömungen, säger pappa och mamma stolt. Fast ibland är vi faktiskt lite oroliga för att hon inte ska orka med. Men det ser ju ut att gå bra. Betygen i skolan skvallrar om att hon hänger med även där.

Sin ringa ålder till trots började Ingela sin karriär för länge sedan. Hon var bara tre år gammal då hon första gången stod på scen och sjöng för publik. Det var i söndagsskolan i Hakarp. Då stod Ingela på en stol för att nå upp i synlig höjd. Idag har hon vuxit en bra bit och det står inte på förrän både far och mor Karlsson passerats i längd av sin dotter.

Vid nio år

Vid nio års ålder var det dags för solosång i lite större sammanhang. Det var vid en fest i Allianskyrkan, Jönköping. Intresset för sång och musik var väckt. Tolv år fyllda fick hon en elorgel och finrummet blev något av en musikstudio. I den elektriska orgeln fanns massor av nya finesser, som egentligen krävde en 20-timmars kurs för att förstå sig på. Men Ingela satte sig lugnt tillrätta vid klaviaturen, vred på rytmsektionen, spelade och trampade bas som hon aldrig gjort annat. Försäljaren som hade kört ut musikmaskinen till Svarttorp fattade inte ett dugg. Han bara ruskade på huvudet. På den tiden kunde Ingela inte mycket om noter och noters virriga värld. Hon spelade allt på gehör. Det gör hon fortfarande, fast nu går hon i musikskola för

Pappa John och mamma Evy är stolta över sin dotter Ingela. Här tittar de på Hakarpspojckarnas verksamhetsberättelse. Ingela är omnämnd som kulkomet. Hon blev smålandsmästare i C-kula i fjol.

att lära sig noter och på så sätt öppna dörren till musikstudier i framtiden.

Hjälpledare

Utöver musiken ägnar sig Ingela åt scouterna. Hon är hjälpledare vid Lekerydskåren. Dessutom hjälper hon sin mamma med kyrkans barnprogram i Svarttorp och hon sjunger i Lekeryd västras ungdomskör. Hon är junior i Hakarps norra, hjälper till i söndagsskolan. Plus att hon stöter kula med framgång och kastar spjut. Hon tränar och tävlar för IK Hakarpspojckarna.

Närmast i tiden väntar en resa till Köln. Tio av IKHP:s ungdomar ska under en vecka träna i en av Europas världigaste idrottsanläggningar. — Jag vet ännu inte vad jag ska bli, säger Ingela. Både musik och idrott drar lika mycket just nu. Sjungande och spelande kulstötarflickor har landet inte alltför många av. Så Ingela, varför inte dubbla även där?

Pappa glad

Sommartid, då skolan har stängt sina undervisningssalar håller Ingela mest till på föräldrar-

nas ägor i Svarttorp. Pappa John är glad att få en del hjälp med jordbruksarbetet. Ingela är nämligen riktigt duktig på att köra traktor. Men någon politiker blir det nog inte av Ingela Johnsdotter. Inte om hon vidhåller dagens inställning.

— Politik intresserar mig inte helt enkelt, säger hon. För en tid sedan försökte man värva mig. Men jag har fullt upp att göra ändå!

Finrummet i den Karlssonska gården är träningshall för det musikaliska utövandet. Runtomkring huset är marken fylld av små gropar och mindre, men djupare hål. Det är Ingelas egen träningsarena för kulstötning och spjutkastning.

I det egna rummet har hon flera priser på sina hyllor. Ett diplom som skvallrar om framgång även i nutidsorientering hänger på väggen ovanför sängen.

Så Ingela har framgång i det mesta hon tar sig för. Hon är kanske något av musikens och idrottens kung Midas. Allt han tog i blev guld. Allt Ingela gör blir musik och fina resultat vid idrottstävlingar.

URBAN ÅKERSTRÖM

LÄNDAG 9 OKTOBER 1978

Målkalas av LSSK mot Järhaga SERIESEGERN KLAR

Sällan har man sett annars så tystlåtna LSSK-tränaren Ulf Sandahl så uppsluppen som på Jünebäck i lördags. Han hade svårt att dölja glädjen över lagets serieseger, som blev klar i och med målkalaset mot Järhaga, 7-1. En match

LSSK startade matchen mot Järhaga beslutsamt och avgjorde den på ett ganska tidigt stadium genom att plocka in ett par mål pr omgående. Sedan hade hemmalaget, som tvingades spela med några reserver, aldrig någon chans. Målskyttarna för LSSK var Krister Rydén 2, Roger Ahlström 2, Lennart Jonsson, Ulf Ekfelt och Thomas Arvidsson (straff). Vid ställningen 0-6 kom Järhagas tröstmål, inslaget på straff av Björn Gustavsson. En gång tidigare har LSSK alltså varit i femman, 1971-1974. Nu är man där

Veckans MATCH

igen, med ett förnygrat lag. Medelåldern är visserligen 28 år, något i överkant kanske, men då får man beakta, att det är ett par, tre gubbar som passerat de 30. Runt omkring dessa rutinerade gentlemen surrar det unga, lovande talanger, som har framtiden för sig. Den blandningen har Uffe Sandahl lyckats få till det effektivaste gänget i Huskvarna-gruppen. LSSK ägnar sig inte direkt åt något skönspele, nej styrka och effektivitet, hårdhet och så naturligtvis en härlig sammanhållning, fin lagmoral, däri ligger förklaringen till lagets överlägsna serieseger.

Vi säger grattis till Henriksönerna, den glade målvakten Kenneth Karlsson, demonstreraren Uffe Sandahl och alla övriga LSSK:are. Lycka till i femman!

Järhaga har gått på ett par smällar på sistone och det får man väl skylla på bandyn, en för klubben viktigare sport syns det. Men Järhaga har dock kommit med en klar uppyrning även på fotbollsfronten. Efter att ha

LSSK seriesegrare i div VI Huskvarna. Stående fr v Kenneth Karlsson, Krister Rydén, Ulf Ekfelt, Krister Joelsson, Roger Ahlström, Lennart Jonsson, Göran Karlsson, tränaren Ulf Sandahl, Thomas Danielsson.

Knästående fr v Bo Hall, Gösta Henriksson, Thomas Arvidsson, Harald Henriksson, Mats Danielsson, Bertil Bohlin, Anders Karlsson.

Foto:
Arkadi Ivanoff.

sedan, har man nu satt sig i respekt hos alla motståndarlag. — Vi är på gång, säger lagledaren Anders Meurling, och kommer att öka spelstyrkan ytterligare. Laget måste få tid att mogna, det är många nya killar, som ännu inte hunnit blomma ut. En som dock får anses mogen är oförbrännelige Sven Appelberg, 46 år! Fortfarande still going strong.

Katarina mästare i Lekerydspingis

Lekeryds-Svarttorps SK:s bordtennissektion har haft klubbmästerskap. Det fick delas upp i två etapper. Träning har skett på måndagar och torsdagar i gymnastiksalen i Lekerydsskolan och de som hjälpt till att få fram dessa duktiga ungdomar har varit Björn Andersson, Conny Hägg och Conny Millqvist.

Resultat från klubbmästerskapen är följande: Första etappen: 1) Björn Lindwall, 2) Joakim Gustafsson, 3) Ronny Thorén, 4) Lars Westrin.

Flickor A: 1) Katarina Nilsson, 2) Anna-Karin Eriksson, 3) Anna Westerberg. Dubbel: 1) Ronny Thorén/Lars Westrin, 2) Joakim Gustafsson/Conny Fredriksson.

Resultat från andra etappdagen: Pojkar A B: 1) Lars Westrin, 2) Ronny Thorén, 3) Dan Bygdén, 4) Björn Lindwall. Pojkar C: 1) Mikael Kindstrand, 2) Niklas Gustafsson, 3) Peter Heidlund, 4) Göran Tropp. Pojkar D: 1) Peter Heidlund, 2) Patrik Bohlin, 3) Jesper Millqvist.

Klubbmästaren i bordtennis Katarina Nilsson.

Julfest på Furuvi

På lördagseftermiddagen hade damerna i Lekeryds-Svarttorps sportklubb bjudit in barn och föräldrar till julfest i klubbstugan, Furuvi. Många hade hörsammat, och Lars-Åke Davidsson hälsade välkommen, varefter festligheterna började med fika. Eftersom det var en i första hand "barnens fest", så bjöds dessa - 130 st - först till de dukade saftborden.

Olle Ekfeldt var speleman, och han framtonade de gamla kända julmelodierna på dragspel - och efter det att bord och stolar plockats bort blev det dans kring granen med Kurt Karlsson som "lekledare".

Det stod även skämttävlingar på programmet, där bl a två föräldrar tävlade mot varandra. De skulle äta plättar med sylt utan att ta händerna till hjälp. Med knapp marginal vann Arne Thorén före Lasse Bohlin. Flera andra tävlingar där ungdomar medverkade hölls också. En av dem var att först äta kex och sedan vissla en melodi - inte så lätt som man tror. Att gissa namnet på en docka var också något av en tävling, och många var förslagen. Vinnaren blev Niklas Rahm som gissat att dockan hette Selma.

Som final på festligheterna kom två tomtar med godispåsar till barnen.

Under stort jubel åt Arne Thorén och Lasse Bohlin plättar med blåbärssylt då de medverkade i en skämttävling vid LSSK:s julfest på Furuvi.

På bilden ses Ulf Ekfeldt, Stefan Näsström och Patrik Lundberg som ingick i lag IV.

Fina lagtider noterades vid skidstafett på Furuvi

Under mars månad har Leke-ryd-Svarttorps SK haft avslutning på skidsporten i form av fa-

miljeträff där en skidstafett anordnades för alla intresserade.

Det har i år gets goda möjligheter att utöva skidsporten så det var många vältränade åkare som noterade fina resultat. Efter skidstafetten träffades man i nya klubbstugan som inom kort ska stå färdig för invigning. Där serverades kaffe samt korv och läskedrycker till barnen. Samtidigt var prisutdelning anordnad. Det var KM-mästarna, samt de som varit flitigast under säsongen som erhöill priser.

Resultaten från skidstafetten är följande:

Lag I (Gösta Henriksson, Jan Karlsson, Terese Jansson) 38,40, lag II (Harald Henriksson, Per Arvidsson, Stefan Olsson) 38,45, lag III (Alvar Gustavsson, Conny Fredriksson, Pierre Arvidsson) 38,50, lag IV (Ulf Ekfeldt, Stefan Näsström, Patrik Lundberg) 39,40, lag V (Lennart Johnsson, Rickard Karlsson, Veronika Johnsson) 40,10, lag VI (Rune Nero, Willis Lind, Ola Nero) 40,50, lag VII (Ingvar Gustavsson, Mikael Kindstrand, Monika Gustafsson) 42,20, lag VIII (Kjell Forssén, Eva Lind, Anders Enkvist) 41,30, lag IX (Kent Nero, Anders Palm, Agneta Näsström) 41,55, lag X (Göran Ohlqvist, Bertil Bohlin, Annika Gustavsson) 42,20.

Detta var de tio bästa lagen men många fler noterade fina resultat. På första sträckan åkte Gösta Henriksson på tiden 16,45. Andrasträckan åktes av Conny Fredriksson på tiden 12,15 och tredje sträckan avverkades på tiden 6,45 av Pierre Arvidsson. Sträckornas längd var 3,2 respektive ett varv runt el-ljusbanan och i varje lag ingick en åkare för varje sträcka.

Huskvarna: Holavedsloppet.

Klass H 13-14, 2,5 km
1) Anders Engqvist, Lekeryd-Svarttorps SK, 8.22, 2) Fredrik Malmquist, Malm-bäcks IF, 9.09.

Klass H 11-12, 2,5 km
1) Nils Wikner, Tranås AIF, 10.29, 2) Niclas Petersson, Näsö SKI, 10.33.17, 3) Tobias Funke, IFK Sävsjö, 10.33.83.

Klass D 13-14, 2,5 km
1) Helena Petersson, IFK Sävsjö, 10.16, 2) Ann Lindqvist, IK Hakarpspojarna, 10.17, 3) Mia Fredriksson, Tranås AIF, 11.00.42.

Klass D 11-12, 2,5 km
1) Jenny Brandin, IFK Sävsjö, 10.17, 2) Jessica Skälberg, Näsö SKI, 10.29, 3) Therese Karlsson, IFK Sävsjö, 10.42.

Klass H 15-16, 5 km
1) Hans Lindgren, IK Hakarpspojarna, 16.53, 2) Patrik Andersson, Hovslätts IK, 17.11, 3) Mattias Persson, Näsö SKI, 17.14.

Klass D 15-16, 5 km
1) Anne-Marie Karlsson, IFK Sävsjö, 16.54, 2) Britt-Marie Boestad, IK Vista, 17.36, 3) Susanne Holm, IFK Sävsjö, 18.14, 4) Kristin Wallersjö, IFK Sävsjö, 18.31.

Klass D 17-20, 5 km
1) Monica Svensson, IK Hakarpspojarna, 18.22, 2) Maria Hansson, IK Vista, 18.47, 3) Ulrika Stark, IK Vista, 19.22.

Klass H 17-20, 10 km
1) Göran Svensson, IFK Sävsjö, 31.46, 2) Mikael Jansson, IK Vista, 31.55, 3) Kristian Karlsson, IFK Sävsjö, 32.03.

Kalle Anka, distriktsfinal och Findus Cup, distriktsfinal.

Klass D-12
1) Christina Jonsson, Eksjö SOK, 10.47, 2) Jessica Skälberg, Näsö SKI, 10.51, 3) Jenny Brandin, IFK Sävsjö, 11.06.

Klass H-12
1) Magnus Ljunggren, SOK Aneby, 10.37, 2) Kent Claesson, Skillingaryds FK, 10.52, 3) Henrik Brunngård, OK Gisle, 11.08.

Klass H 15-16
1) Lars Persson, Landsbro IF, 17.33, 2) Mattias Persson, Näsö SKI, 18.42, Niclas Ekdahl, Hestra SSK, 18.42.

Klass H 13-14
1) Anders Engqvist, Lekeryd-Svarttorps SK, 18.55, 2) Peter Arvidsson, Landsbro IF, 19.09, 3) Jörgen Jakobsson, Storebro IF, 19.20.

Klass D 15-16
1) Ann-Marie Karlsson, IFK Sävsjö, 18.28, 2) Britt-Marie Boestad, IK Vista.

Fritidsnämndens vice ordförande Lars Styffe invigningstalade och klippte av de blå-vita banden och därmed var det fritt fram i motionsspåret. En av de drivande krafterna bakom spårets tillkomst Halvard Johansson kan känna sig stolt över ortsbefolkningens ideella insatser.

Ölmstad invigde sitt elljusspår

Ölmstads elljusspår, ligger nu invigt och alla de som lagt ner så många frivilliga timmars arbete kan känna sig stolta.

Fritidsnämndens vice ordförande Lars Styffe invigningstalade och nämnde bl a att fritidsförvaltningen tyvärr ofta kommer i kläm när den kommunala budgeten skall bantas och det drabbar då i första hand nyanläggningar av tex just elljusspår och anläggningar för idrottsutövande. Trenden visar också att kommunalägda mindre anläggningar kommer att gå över till föreningarna. Många gånger sköts de också bättre än de kommunala och framför allt till mycket lägre kostnader. Det finns 490 föreningar i kommunen med tillsammans 77 500 medlemmar.

Lars Styffe erinrade också om

att den totala budgeten för fritidsnämnden 1981 ligger på 42,5 miljoner vilket motsvarar 1,32 i skatt. Ser man till utomhusidrott så kostar den ca 21 öre. Lika mycket kostar för övrigt inomhusidrott och föreningsbidragen. Styffe passade på att påminna om att den totala kommunalskatten för närvarande ligger på 15,70. Alla föreningsägda anläggningar får driftsbidrag omtalade Styffe och den posten är för närvarande 900 000 kr. Därav åtnjuter Ölmstads IS ca 3 öre vilket omräknat motsvarar ca 20 000 kr.

Några av AMS-killarna som lagt nya tak på sex av Grännamuseernas byggnader på "berget" från vänster Erik Karlsson, Erkki Uusitalo, Jussi Kapanen, Ingvar Gustavsson (vaktmästare på museet) och basen för arbetslaget Göte Johansson. Det fordras stor kunnsighet för att enligt gammalt mönster kunna lägga både torv-, stick- och halmtak säger Fong.

Nero snabbast i Lekeryd

12/2 78

Kent Nero var snabbast runt på långa banan, då Lekeryd/Svarttorp på söndagsmorgonen körde sitt klubbmästerskap på skidor. Kent tog med segern sin första in-teckning i arbetarföreningens vandringspris. Han var också den ende som klarade de 15 kilometrarna i det tunga loppet under timmen.

Bland damerna körde Ann-Charlott Karlsson halva den sträckan på 40.12, vilket gav henne segern före mamma Anita.

Bland flickorna födda 1966-67 vann Kristina Widell drygt tre minuter före Gunilla Henriksson som hade tiden 17.22. I första pa-

ret ut var Karl-Henrik Karlsson med. I det blåsiga och snöiga väret hade Karl-Henrik ett styvt jobb att spåra elljusbanans 1500 meter. Han vann på 7.33, vilket var nära två minuter bättre än Patrik Bohlin.

Resultat seniorer 15 km: 1) Krister Gustavsson 1.03.00, 2) Mats Nilsson 1.03.34, 3) Harald Henriksson 1.06.10.

Juniorer: 1) Kent Nero 50.09, 2) Ulf Ekfeldt 1.02.03, 3) Jan Saren 1.06.08.

Y oldboys: 1) Rune Nero 1.02.58, 2) Gösta Henriksson 1.03.13, 3) Sten Karlsson 1.05.02.

A oldboys: 1) Lennart Nero

1.07.01, 2) Ingvar Gustafsson 1.09.55, 3) Alvar Gustafsson 1.10.35.

Damer 7,5 km: 1) Ann-Charlott Karlsson 40.12, 2) Anita Karlsson 41.56.

Pojkar födda 1970 och senare 1500 m: 1) Karl-Henrik Karlsson 7.33, 2) Patrik Bohlin 9.27, 3) Johan Davidsson 10.30.

Pojkar 1969 1500 m: 1) Pierre Arvidsson 7.42, 2) Markus Kvarnström 8.01, 3) Fredrik Rydén 8.11.

Pojkar 1968 1500 m: 1) Peter Nilsson 6.46, 2) Tomas Jansson 7.36, 3) Jonny Segerhammar 7.39.

Pojkar 1967 2,5 km: 1) Mikael Kindstrand 12.44, 2) Stefan Näsström 13.01, 3) Tomas Stark 14.30.

Pojkar 1964-65 2,5 km: 1) Conny Fredriksson 12.44, 2) Rickard Karlsson 12.55, 3) Joakim Gustafsson 13.38.

Flickor 1966-67 2,5 km: 1) Kristina Widell 14.12, 2) Ulrika Arvidsson 15.07, 3) Gunilla Henriksson 17.22.

Flickor 1968-69 1500 m: 1) Agneta Näsström 8.56, 2) Ulrika Hall 9.09, 3) Rosmari Fredriksson 9.18.

Flickor 1970 och senare 1500 m: 1) Weronika Johnsson 9.08.

Pojkar 1962-63 5 km: 1) Håkan Karlsson 24.34, 2) Anders Gustafsson 26.36. Flickor 1962-63, 5 km: 1) Anette Sarén 32.51, 2) Katarina Gustavsson 32.55.

Motionsklass 7,5 km: 1) Lars Lidén 35.57, 2) Göran Karlsson 37.58, 3) Conny Hägg 38.11, 4) Bertil Bohlin 38.12, 5) Jörgen Hall 39.50, 6) Lasse Bohlin 39.54.

En perfekt stopp strax under målskynket. Peter Nilsson i mål efter väl uträttat värv. (Bilden t v). Kristina Widell vann 2,5 km för flickor födda 1966-67 (bilden t h).

Det nya klubbhuset i färdigt skick.

Stor dag i Lekeryd Klubbstugan invigd

Lördagen var en stor dag för Lekeryds-Svarttorps sportklubb. Då stod den nybyggda klubbstugan på Furuvi klar. Det är en stor dröm som gått i uppfyllelse i och med färdigställandet, och det är många timmars arbete som lagts ned, uppskattningsvis 2 000. Arbetet har helt och hållet skett på "frivillig" väg — klubben har nämligen de flesta yrkeskategorier representerade bland sina medlemmar. De enda arbetna som lämnats på entreprenad var anläggande av grunden samt resning av stommen.

De första tankarna på ett nytt klubbhus kom redan 1975 då det blev klart att den enda samlingslokalen Lekeryd — gamla kyrkskolan — skulle försvinna. 1976 lämnades de första förslagen in till vederbörlig myndighet, och i början av 1978 gick handlingarna till byggnadsnämnden för godkännande. Den 24 maj samma år beviljades bygglov.

Redan den 10 juni sattes spaden i jorden, och efter detta datum har organisationsarbetet med att skaffa "rätt man på rätt plats" varit ett faktum. Ansvarig för bygget har varit klubbens ordförande Lasse Fredriksson.

Kalkylen håller

När det började kalkyleras räknade man fram en summa på 506 000 kr. Trots att kalkylen gjordes 1977, så håller den än i dag — trots de stigande priserna på marknaden, och tack vare arbetetsatsen av medlemmar.

Det rådde febril verksamhet med att få i ordning de sista detaljerna inför invigningen, och fram till kl 14 på lördagen höll man på med arbetet.

Ordföranden Lasse Fredriksson hälsade de närvarande välkomna, och han riktade ett stort tack till alla de som medverkat till det fina resultatet. Han ville även ge en eloge till fritidsnämnden i Jönköpings kommun som stöttat klubben till fullo.

Jörgen Bergström, sekreterare i klubben, framförde föreningens tack till alla de som dragit sitt strå till stacken, och han tackade särskilt de två, eldsjälarna — Lasse Fredriksson och Olle Ekfeldt — som varit de som hållit i trådarna. Ett stort tack riktades även till fruarna Solveig Fredriksson och Alice Ekfeldt som vid alla tillfällen har fått ställa sina män till förfogande. Som uppslätning fick de båda familjerna mottaga blommor och en keramiktafva som tack.

Alice och Olle Ekfeldt skänkte sin gåva till sportklubben, där den ska pryda väggarna tillsammans med div diplom, foton samt en tidningsida ur JP från 1938 som genom en annons sökte intresserade till bildandet av en gymnastik- och sportklubb.

Olle Ekfeldt är den som alla identifierar med LSSK. Han har varit — och är — klubbens stöd, och man vänder sig med tillit till honom när det uppstår några tvister.

— Vid nästan alla tider på dygnet har man kunnat se Olles

Damklubben samlad. Den har en stor uppgift att fylla, och är ett fint stöd för föreningen.

bil parkerad vid Furuvi, och han har funnits till hands vid alla tillfällen, framhöll Lasse Fredriksson. Han har varit ett gott stöd i många knepiga situationer.

Föräldraförening

En föräldraförening har bildats inom klubben, och Lasse Bohlin informerade om vad den sysslar med. Bl a är onsdagskvällarna vikta för bingo. På måndagar ska lokalerna utnyttjas för bordtennis och i övrigt ska det vara "öppet hus" för alla en kväll i veckan. Någon diskoteksdans blir det däremot inte. Föräldraföreningen överlämnade en gåva — en TV — och det uppskattades livligt.

Inte bara för medlemmar

Lokalerna ska nu inte bara vara för sportklubbens räkning. Det ska vara möjligt för vem

som helst att hyra övervåningen som inrymmer stort samlingsrum, kök, toalett och kapprum. Vill man hyra med köksutrymme kostar det 100 kr per gång, och utan kök 75. Utyhyrningen sker genom Lasse Fredriksson.

Detta var en invigning enbart för medlemmar. Den 18 augusti ska A-laget spela hemmamatch, och i samband därmed blir det tillfälle att se lokalerna för allmänheten. Vecka 34 börjar så jourtjänsten, vilket innebär att ett antal familjer har åtagit sig skötseln av lokalerna. De har tecknat sig för en vecka var, och den listan är fulltecknad fram till årets slut.

Lördagen den 4 augusti var en stor dag för alla som bidragit till det fina resultat som nu stod klart, och lyckönskningarna var många. Även vi lyfter på hatten och bugar!

BIRGITTA

Lyckad familjedag 28/8 på Furuvi i Lekeryd - 78

Olle Ekfeldt fick diplom efter 25 års arbete inom idrotten. Här sitter Olle på Furuvis grusmatta, omgiven av ungdomar som kan glädja sig åt den idrottsplats som Olle har varit med och byggt upp.

En lyckad dag med tävlingar, skämtsamma upptåg, fotbollsmatcher, diplomutdelning, tipspromenader, ja alla kunde hitta något att göra då Lekeryd/Svarttorps sportklubb på lördagen bjöd till familjefest på idrottsplatsen Furuvi i Lekeryd. Klubbens nystartade föräldraförening låg bakom satsningen. Och tur med vädret hade man verkligen, då solen sken och värmede upp de kulna höstvindarna.

— Det här med en föräldraförening i klubben, är egentligen en väldigt fin grej, förklarade Jörgen Bergström, en av initiativtagarna. På så sätt får vi med även de vuxna i verksamheten. Många gånger räcker det med att vara vuxen, för att leda en grupp ungdomar. Det är inte alltid som utbildade instruktörer måste finnas med för att hålla igång exempelvis ett träningspass i fotboll.

Lekeryd/Svarttorps sportklubb, LSSK kallad, växer för närvarande både när det gäller antalet medlemmar och vad det beträffar klubbhuset. Inom vissa sektioner har antalet aktiva fördubblats på bara ett år. Klubbhuset som till våren blir mer än dubbelt så stort kommer säkerligen

ytterligare att stimulera tillväxten av antalet medlemmar, som idag är cirka 300.

Vitsen med familjedagen på Furuvi, var inte att bärga hem pengar till klubbkassan.

— Visst kommer det in pengar också, tipspromenader, lotterier och annan försäljning ser ju till det. Men i första hand var vår avsikt att få träffas och ha det roligt tillsammans, sa klubbens ordförande Lars Fredriksson.

Fotbollsmatchen mellan damerna och knattarna vann det unga laget med 6-5. Ett av sprinterlöparerna för de små vanns av Ingela Vidsson, ett annat av Pierre Vidsson. Skämtstafetten med herrarna och till damerna förvånade, blev en rolig uppgörelse. Tipspromenaden var spännande för dem som valde en lugnare tionstakt.

Som avslutning på dagen delades Riksidrottsförbundets tjänstdiplom ut. En av föreningsgrundarna, Olle Ekfeldt, fick diplom för 25 års verksamhet inom idrotten.

Vedermödor i KM-löpning

"Rena klisterföret!"

Snön föll blöt och tung i kommunmästerskapet i terräng. På översta bilden ger sig äldre pojkklassen iväg på 2.000-metersturen i ruskvädret. Nere t v Helena Johansson, Hovslätt, som i en dramatisk spurt slog IKHP:s Helen Karlsson. Till höger plågar sig Hovslätts Juha Riikola fram genom snöyrnan mot seger i pojkmarnas 14-årsklass. (Bilder: Håkan Falk)

— Det var det värsta vi har varit med om...

De flesta deltagarna i kommunmästerskapen i terränglöpning, som avgjordes vid Martinsgården utanför Norrahammar på måndagskvällen, var överens om den åsikten.

Seniorklassen som avslutade tävlingen hade de värsta problemen. Vid det laget hade en hel del snö lagt sig och banan var rätt hal.

Men det var inga sura miner bland de deltagarna på grund av det här vädret. De flesta tyckte däremot att situationen var lite komisk.

Fast det gällde att ha vallat med klister om man skulle ha någon chans att hänga med, som någon sa...

En som hängde med var IKHP:s Ingvar Karlsson som vann klassen för yngre oldboys — men inte bara det. Han var snabbast på 4.000-metersbanan och slog alla seniorer och juniorer i samma lopp. Näst bäste oldboy och näst bäst också totalt blev Visingsös Stig Wetter.

I övrigt noterar vi att Hovslätts Helena Johansson slog IKHP:s Helen Karlsson vilket ansågs som tävlingens största överraskning. Men så var det knappt också. Helen Karlsson ledde med någon meter på upploppet men i sista uppförslutet mot mål segade sig Helena Johansson förbi och vann med någon centimeter.

WOLFGANG SCHMIDT

Resultat:

Seniorer: 1) Armo Teppola, IKHP, 13.37; 2) Pekka Ahola, IKHP, 13.52; 3) Kari Vennerstrand, Hallby, 14.02; 4) Per-Gunnar Liabäck, Hovslätt, 14.26.

Flickor 12: 1) Britt-Mari Boestad, IK Vista, 3.32; 2) Kristina Videll, Lekeryd, 3.43; 3) Madelene Stureson, IKHP, 3.50; 4) Susanne Jonasson, Hovslätt, 3.59.

Yngre oldboys: 1) Ingvar Karlsson, IKHP, 12.44; 2) Stig Wetter, Visingsö, 13.04; 3) Pentti Ljimatiainen, Hovslätt, 13.56.

Äldre oldboys: 1) Paul Larsson, IKHP, 14.41.

Juniorer: 1) Lennart Roman, IK Vista, 14.19; 2) Kent Nero, Lekeryd, 14.30; 3) Kent Gröön, Hovslätt, 16.58.

Pojkar 16: 1) Mats Larsson, Taberg, 6.43; 2) Thomas Karlsson, IKHP, 6.44; 3) Magnus Berglund, IKHP, 6.45.

Terränglöpningar förknippas man ju gärna med sol och sommar men nu var det precis tvärtom. Isande kyla och ett rejält snöfall.

Pojkar 14: 1) Juha Riikola, Hovslätt, 6.55; 2) Karl-Göran Malmvall, Vista, 7.05; 3) Niklas Martinsson, Hovslätt, 7.08.

Flickor 10: 1) Annika Sandström, IKHP, 3.45; 2) Ulrika Nygren, IKHP, 4.09; 3) Ulrika Hall, Lekeryd, 4.20.

Damer seniorer: 1) Lena Svensson, IKHP, 7.22.

Flickor 16: 1) Christina Nilsson, IKHP, 7.54; 2) Kristina Bjennings, IKHP, 9.26.

Flickor 14: 1) Helena Johansson, Hovslätt, 3.16; 2) Helen

Karlsson, IKHP.

Flickor 14: 1) Helena Johansson, Hovslätt, 3.16; 2) Helen Karlsson, IKHP, 3.16; 3) Anneli Wahl, Hovslätt, 3.38.

Pojkar 12: 1) Anders Johansson, Vista, 3.33; 2) Stefan Näström, Lekeryd, 3.39; 3) Gerhard Sylvander, Hovslätt, 3.44.

Pojkar 10: 1) Thomas Jansson, Lekeryd, 3.24; 2) Pierre Arvidsson, Lekeryd, 3.37; 3) Peter Nilsson, Lekeryd, 3.37; 4) Anders Larsson, Hovslätt, 3.41; 5) Björn Bjelfors, IKHP.

Lars-Gunnar Flink från Landsbro i topp, i vanlig ordning.

LSSK *den 10-5* mästare igen *1982*

Dragkampsmästarna från förra årets Lionsmarknad i Huskvarna-Lekeryd-Svarttorps SK - försvarade på söndagen sin titel. Lagen som tävlade var förutom LSSK, HV 71, Huskvarna kanotklubb samt ett lag från Öxnehaga, och varje lag hade satsat på det starkaste i sitt slag.

Ett ordentligt fotfäste och kåda på händerna så att inte repet gled ur händerna var de yttre förutsättningarna för att kunna tävla - och de inre var "en enorm styrka".

Notisnytt

Gammal motorcykel stulen

I Visingsö hembygdspark har i en bod förvarats under många år den Huskvarna motorcykel som kyrkoherde Alarik Svensson hade på sin tid på ön, och som han sedan skänkte till hembygdsgården. Nu är den stulen. I samma bod stod den gamla brandsprutan. Båda dessa saker demonstrerades vid den hembygdsgård som föreningen ordnade förra året. Att någon skulle visa sig ute på vägarna med denna gamla motorcykel är väl uteslutet - då man snabbt skulle bli igenkänd. För hembygdsgården har den stort värde.

Ja, lagen kämpade verkligen, livligt påhejade av sina respektive supportrar. Det var en jämn kamp från början till slut. Till "finaldraget" kvalificerade sig LSSK och Huskvarna kanotklubb med Lekeryd-Svarttorpskillarna som segrare.

Coachen i det vinnande laget var Janne Ekfeldt. Han eggade och hetsade grabbarna, vilka alla satsade så mycket som gick.

Efter att ha visat sin styrka och därmed bekräftat att LSSK-killarna är starkast, så tog "dragarna" ett livtag om Janne och slängde honom i ån - en glädjeytring över att ha vunnit.

- Det var fruktansvärt kallt i vattnet, sa Janne, som snabbt var uppe på torra land igen.

Lions hallåman bjöd så deltagarna i lagen att stiga fram och motta sina priser, och LSSK-grabbarna som "dragit till sig" första pris fick 2 500 kr. Tvåa i tävlingen blev Huskvarna kanotklubb, HV 71 kom på tredje plats, samt Öxnehaga på fjärde.

Vinnarlaget - som skämtsamt kallades djungelmän och grizzlybjörnar - hälsades välkomna tillbaka nästa år igen. Tar de även då hem segern - ja då är de "mästare". Ty mer än tre år får inget lag härska. Sådana är reglerna. B HALL

Fyra idrottsklubbar i kommunen deltog i dragkampen som på söndagen avgjordes i samband med Lions loppmarknad i Huskvarna. Här ses det vinnande laget med coachen Janne Ekfeldt som eggar grabbarna.

Prisfest på Furuvi

Nu är skidsäsongen över. Det betonade LSSK genom att på lördagen förrätta prisutdelning för fina insatser som presterats under säsongen. För att riktigt ge uttryck åt finalen samlades alla skidungdomarna vid hembygdsgården varifrån de med facklor i händerna åkte till klubbstugan på Furuvi. Väl ditkomna höjda åkarna sina facklor och tackade på så sätt sina ledare som under vintern på ett oförtrotligt sätt ställt upp för pojkar och flickorna.

En familjestafett avgjordes där lagen lottats ihop. Det var inte mindre än 20 lag som ställde upp. Vinnare blev Mikael Pommer, Ulrika Arvidsson och Karl-Henrik Karlsson på tiden 22,40. På andra plats kom Berndt Ekfeldt, Mikael Kindstrand och Jan Lind 22,42 och som trea på tiden 23,06 körde laget Gösta Henriksson, Pierre Arvidsson och Ulrika Hall.

Ordföranden Lars Fredriksson tog tillfället i akt att tacka alla funktionärer och ledare för att de på ett så förtjänstfullt sätt sporrat ungdomarna så att de kunnat nå så fina framgångar vid tävlingar. Han riktade även ett stort tack till scooterförarna Lars-Ake Davidsson och Harald Henriksson, vilka har sett till att hålla skidspåren i trim.

I klubbens stora vandringspris tog Kent Nero i år sin andra inteckning. För att erövra det för

alltid fordras tre inteckningar i rad eller fyra totalt. Kent tog sin klubbmästartitel i år på tiden 53,24. Priset är för övrigt skänkt av Lekeryds socialdemokratiska förening. Marcus Qvarnström, Eva Lind och Karina Klasson är tre ungdomar som deltagit flitigt vid träningstillfällena och här för erhöill de priser. Som prisutdelare fungerade Olle Ekfeldt och Kurt Karlsson.

Klubbens "bästa kompis" hade genom röstning bland ungdomarna utsetts. Dessa blev Ulrika Arvidsson och Peter Nilsson.

Damerna i klubben passade vid denna "prisfest" på att ytterligare förhöja stämningen genom att skänka ett väggur till klubblokalen. Under kvällen visades film av Mats Nilsson.

Ulrika Arvidsson och Peter Nilsson är två ungdomar som av sina kamrater i LSSK har röstats fram som "bästa kompis".

◆ FORSERUM

● FORSERUMS ALLIANSKYRKA ●

SÅNGARPASTOR ERIK FRANSSON

FRED. 19.30 Bodaforsångare.

LÖRD. 19.30 KAMPANJSÅNGARNA.

SÖND 10.00 Gudstjänst och ssk.

18.00 "CONTRUST" ungdomskör från Närke.

ONSD 19.30 KAMPANJSÅNGARNA. Sista veckan.

Här presenterar vi en bild på Katarina Nilsson, Anneli Millkvist och Anna-Karin Eriksson. De spelar bordtennis för Lekeryd-Svarttorps SK, och har just tagit hem seriesegern bland flickor A i Smålandsserien (Västra B). Det har de gjort genom att vinna samtliga matcher och därmed hamna tre poäng före närmaste lag.

Stort inflytande hade den myndige prosten och kyrkoherden Carl Henrik Ståhl i Svarttorps och Lekeryds pastorat. Han lyckades efter visst motstånd genomdriva att den gamla fina medeltidskyrkan revs innan det nya kyrkbygget stod färdigt.

Här ses trotjänaren Magnus Svensson som efter 36 års tjänst hos Sara Pettersdotter erhöjll medalj för lång och trogen tjänst.

Minnen från svunna tider i Svarttorp

Minnena från gamla tider i Svarttorp som hembygdsföreningens ordförande Gustav Johansson låter oss ta del av fortsätter här. Jämför man förr och nu är skillnaderna påtagliga. Vi får inte glömma hur människorna med hårt arbete och utan nämner värda hjälpmedel, samt stor fattigdom, bara för ett hundratal år sedan hade det.

Gustav Johanssons hembygdsintresse och -forskning har resulterat i följande "återblickar" om Drängen som skänkte en ljusstake till kyrkan.

År 1818 föddes Magnus Svensson i torpet Underkullen som löd under Strömsholm, och han skulle komma att tjäna dräng från unga år, så länge krafterna stod bi.

Under 1800-talet kallades pigorna och drängarna för tjänstehjon - deras arbetsvillkor var hårda och lönen var liten. Den 24 oktober-1 november var flytt dagar, då flyttade tjänstefolket på sig. Det var deras frivecka - någon annan ledighet var det inte tal om. Det ansågs som en skam att gå från sin plats under tiden man var

"stadd", även om husbonden var sträng och fordrande, eller matmor snål om matbitarna - man höll ut.

Liten grupp

Så fanns det en liten grupp som blev trotjänare - de stannade hela, eller nästan hela - sitt liv på samma ställe. Hit räknades Magnus Svensson. Han tjänade under förra seklets mitt i Tockeryd hos Sara Pettersdotter. Denna kvinna hann med att gifta sig fyra gånger, och under perioderna hon var änka var Magnus även kusk åt henne.

I Svarttorp som i alla andra socknar under 1800-talet var det de rika och besuttna som bestämde - de som ägde jord och pengar. Dessa hade det högsta fryktalet

(rösterna). När kyrkan byggdes 1869-1870 satt det på var och en av de tre herrgårdarna i socknen en myndig patron som tillsammans ägde så mycket att de hade majoritet på stämmorna. (Detta om de hade varit eniga, vilket de inte var så ofta.)

Styresman

Men den verkliga styresmannen var den rike och mäktige kyrkoherden, prosten Carl Henrik Ståhl. Han lyckades genomdriva att en ny kyrka byggdes och att den gamla fina medeltidskyrkan revs, i o m innan den nya var färdig.

När den nya kyrkan stod klar 1870 så skänkte Magnus förmögna husbondfolk, Sara Pettersdotter och hennes fjärde man Johan Peter Johannesson en praktfull ljuskrona till helgedomen, den största av de tre som finns där.

Drängen Magnus som ingenting ägde, och därmed inte hade något att säga till om (ej heller någon rösträtt p g a detta), slog alla Svarttorpsborna med häpnad. Han skänkte en stor sjuarmad ljusstake.

Den har följande inskription: "Skänkt 1870 af drängen Magnus Svensson i Tockeryd, Gud allena äran", och den står än i dag på altaret. Efter Magnus gåva som uppskattades mycket levde han i 34 år, och om man betänker vilket hårt arbete och liten lön en dräng hade på den tiden, så förstår man att det var många års besparingar som han offrade för att betala ljusstaken.

Ratades

Tyvärr ratades de gamla fina oskattbara inventarierna från gamla kyrkan. De skingrades åt många håll. Den "myndige" pros-

ten ansåg att nya kyrkan skulle smyckas med nya saker.

Magnus Svensson var son till torparen Sven Magnusson och

hans maka Kerstin Jönsdotter. Pappan dog när Magnus var 15 år, men då tjänade han redan dräng i grangården Anvarp. År 1838 kom Magnus till Tockeryd, till Sara Pettersdotter, där han stannade i 36 år. År 1875 tyckte Magnus, då 58 år, att han var för gammal för det hårda arbetet på gården, och han byggde sig en egen stuga vid sjön Käven. Boplatsen kallades för Sjöborg, till vilket hörde några små jordlappar. Torpet födde en kö - den tidens pensionsförsäkring. Här bodde sedan Magnus tillsammans med sin syster Kristina Svendsdotter, samt Kristinas son Sven August och senare även dennes maka Emma. Sven August - av alla kallad "Svente vid sjön" - kom tidigt med i den frikyrkliga väckelsen, och eftersom han hade talets gåva blev han en gärna hörd lekmanpredikant på stugmöten och i missionshus.

Kvar ännu

Magnus Svenssons stuga vid sjön Käven finns ännu kvar, och är fortfarande i släktens ägo. Den används som sommarbostad av en dotterson till Sven och Emma.

Svarttorps hembygdsförenings årsmöte förra året hölls den 24 oktober - den gamla flytt dagen. I samband därmed hölls äreminne över de gamla pigorna och drängarna som en gång för längesedan blev "stadda" på sin nya arbetsplats under sin frivecka, eller gjorde som Magnus Svensson - blev trotjänare.

B HALL

Maria Johansdotter på trappan till sin stuga i Pukhemmet. Här sysselsatt med att tillverka vispar.

Minnen om gamla Svarttorp

Att hembygden bevaras är av stort allmänt intresse, och hembygdsföreningarna lägger ner ett stort arbete med att tex noga märka upp gamla tiders enkla redskap. Där torpen en gång legat sätts skyltar upp. Att hitta till de gamla fd boställena är ibland svårt. En god hjälp i sökandet är de som var barn på 20- och 30-talen, de minns på ett ungefär var torpen låg. Det kan vara en stengårdsgård, en syrenhäck eller en gammal uttorkad brunn som vittnar om att det en gång funnits liv där.

Hembygdsföreningarnas verksamhet för allmänheten koncentrerar sig mest till sommarhalvåret då stugorna hålls öppna för diverse aktiviteter.

Ordföranden i Svarttorps hembygdsförening, Gustav Johansson, håller på att leta fram intressanta händelser i "sin hembygd". Vad han minns från sin barn- och ungdomstid tecknar han ner. Gustavs minnen om gamla tiders Svarttorp - bl a om "Tankarna kring Maria Johansdotter och hennes leverne" följer här nedan.

Maria föddes år 1859, och Gustav Johansson kommer ihåg hur den lilla kvinnan ofta kom till hans hem. Hon var fattig, och av sjukdom märkt. Hennes kropp var sned och krokig, fingrar och handleder förvidna av reumatism. Trots detta försörjde hon sig på att göra kvastar av björnmossa, samt vispar av björkris under sommaren. Och på vintern spann hon ull och lin åt bondmo-

rorna - allt för att hålla svälten borta.

Gustav minns Marias stuga som låg inne i skogen intill Gilebosjön - den minsta stugan i socknen. Det fanns ingen väg dit, bara gängstigar. Man förundras i dag att hon kunde leva där utan minsta hjälp från kommunen. Hennes arbetsdagar var långa, och när Maria tillverkat några dussin vispar och kvastar bar hon dem på ryggen den långa vägen genom skogen till Siringe station, där hon satte sig på taget (trädrullataget), och för in till Jönköpings torg och sålde sina alster för en billig penning - en femtioöring för en kvast, och kanske 1:50 för ett dussin vispar.

Men trots slit och släp hördes hon aldrig klaga och aldrig heller tigga, men hon var tacksam om hon fick en kaka bröd och en fläskbit någon gång. Gustav kommer ihåg att han fick gå till Maria med en matkorg då och då.

En tradition vidhöll Maria i alla år - hon ystade ost på hösten som skulle vara färdig till jul. Hennes grannar och vänner kom med mjölk, som på så sätt gjorde det möjligt att vidhålla traditionen.

En glad och pigg gumba minns Gustav att Maria var, och hon visste alltid vad som hänt i bygden - ibland också vad som skulle hända.

Om underverk händer så får följande händelse skrivas som sådan. Maria fick ett Amerikaarv. Hennes tre yngre syskon emigrerade till Amerika under 1890-ta-

let, och bröderna slog sig fram som farmare i North Dakota. Plötsligt avled Karl August Johansson utan att efterlämna några bröstarvingar, vilket gjorde bl a Maria till arvinge. Hennes del av arvet uppgick till 3 000 dollar som i svenska pengar blev 15 000 kr - en stor summa på 1920-talet. Efter den tidens värde motsvarade arvet en mindre bondgård. Och att det var en enorm rikedom för Maria kan var och en förstå - hon hade troligen inte tidigare ägt så mycket som en hundralapp. Nu kunde hon leva utan bekymmer för levebrödet, köpa björkved att elda med i stället för att plocka pinnar och kottar i skogen.

Maria tyckte att hon blivit rik. När hon talade om tiden före arvet så sa hon, "si då va på den tien när ja va fattig".

I många år levde Maria Johansdotter i sin lilla stuga, vilken hon ogärna ville lämna, men efter övertalningar flyttade hon till en bättre bostad vid allmänna vägen. Där hade hon det bättre på alla vis, men så länge hon levde längtade hon tillbaka till sin stuga vid Gilebosjön. Maria sa att där fanns mycket bättre ris till visparna, och där gol göken mycket mer.

Maria dog 1937 och är begravd på Svarttorps kyrkogård.

Hembygdsföreningen i Svarttorp har genomfört torpinventering, och i höstas satte man upp skylten Pukhemmet på den plats där en gång Maria Johansdotters stuga låg.

B HALL

Bo Hall och Lars Ake Davidsson jobbar med taket till den nya klubbstugan vid Lekeryds idrottsplats.

Ordföranden Lars Fredriksson med några av föreningens ungdomar framför den nya klubbstugan, till vänster ses den gamla byggnaden som nu skall renoveras.

Frivilligt arbete i Lekeryd ger klubbstuga för 500 000

Ett helt fantastiskt frivilligt arbete utförs just nu av medlemmarna i Lekeryd-Svarttorps Sportklubb. Sedan i slutet av maj månad offerar man kvällar och helger åt att skapa en ny klubbstuga vid idrottsplatsen. Det är inte vilken klubbstuga som helst utan en byggnad som helt klar kommer att kosta cirka en halv miljon kronor. De frivilliga insatserna är stora och ordföranden Lars Fredriksson uppskattar dem vara värda minst 100 000 kr. I Lekeryd har man hittills haft tillgång till gamla skolan som föreningslokal. Nu har kommunen sålt denna till kyrkan för att den skall byggas om till församlingshem. Den nya klubbstugan på Furuvi skall bli ersättning och föreningen har fått rejäla kommunala anslag — bl a de pengar kommunen fick då skolan såldes.

Den klubbstuga som nu är under uppförande — klar i början av nästa år — är i ett plan på 168 kvadratmeter till detta kommer sedan källarlokalerna. Man skall dessutom ha kvar den tidigare omklädningsbyggnaden och totalt får man tillgång till 220 kvadratmeter.

— Det är ett stort intresse bland medlemmarna, säger Lars Fredriksson och i snitt är det ett 20-tal som stadigt jobbar på nybygget. Vi har också inom föreningen tillgång till yrkesfolk som målare, snickare, rörmontörer och dylikt. Allt detta gör att vi genom frivilligt arbete kan hålla ned kostnaderna väsentligt.

Den nya byggnaden inrymmer en samlingslokal på hela 88 kvadratmeter och till detta kommer sedan köksutrymmen, toaletter med mera. I källarlokalerna blir det omklädningsrum, bastu, klubbtrum med mera. Den tidigare omklädningsbyggnaden skall renoveras och bli en större omklädningsrum.

Hyrs ut

När lokalerna står klara kommer de att hyras ut till olika föreningar och aktiviteter, men framför allt kommer det att ge sportklubben oerhört större möjligheter till olika aktiviteter.

Den nyligen startade föräldraföreningen kommer bl a en kväll i veckan att arrangera öppenverksamhet för ungdom. Det kommer att bli aktiviteter av olika slag, hur verksamheten skall utformas är ännu ej helt klart då den inte kommer igång förrän efter årsskiftet.

Lokaler blir det också som ger möjlighet för klubbens bordtennisspelare att träna och därmed kan man pressa de ganska stora

Olle Ekfeldt och Alvar Gustavsson är två av dem som offerar sin fritid för att få en ny klubbstuga i Lekeryd.

hyreskostnader man i dag har för denna verksamhet.

Bildades—72

Lekeryds-Svarttorps Sportklubb bildades genom sammanslagning 1972 och har i dag drygt 300 medlemmar. På programmet står fotboll, friidrott, bordtennis och skidor.

Ungdomsverksamheten är stor och bl a har man ett 60-tal deltagare i fotbollsskolan. Åt friidrott ägnar sig ett 30-tal medlemmar och bordtennisen har ett 50-tal utövare.

Då vi besökte Furuvi på lördagen var aktiviteterna i full gång. Ett stort antal frivilliga arbetade med den nya klubbstugan, på fotbollsplanen spelades flera matcher och ute i terrängen var det 7—8 medlemmar som jobbade med att rensa och bredda skidspåren inför den kommande säsongen.

Lekeryd-Svarttorps Sportklubb är en välskött förening som själv äger och förvaltar sin idrottsplats. Med sin placering "mitt i byn" är den en tillgång för hela samhället och detta bidrar väl mycket till det enorma intresse som finns och som gör att man nu skapar samlingslokaler av förnämlig klass.

TEXT: ÅKE FLODIN
FOTO: ERIK JOHANSSON

INGEMAR TIDERNAS STÖRSTE

Historisk! Ingemar Stenmarks världscupsseger i storslalom i franska Morzine var historisk. Det var nämligen hans 63:e seger totalt i världscupen sedan debuten 1973 och det är mer än någon annan har orkat med. Österrikiskan Anne-Marie Moser-Pröll, som inte tävlar längre kom upp till 62 segrar. Ingemars segrar fördelar sig på 35 i storslalom och 28 i specialslalom.
Bild: CALLE TÖRNSTRÖM

...och här
blir han
nummer 1

NIC ÅSLUND

- Nu har han kommit, sa Ingemar, lika lugnt som alltid, när han äntligen vann sin första seger på nästan ett år.

Därmed är allt som vanligt igen. Kanske inte riktigt ändå. Storslalomtriumfen i franska Morzine i går var sannolikt rent psykologiskt en av de mest betydelsefulla under Stenmarks karriär.

Följer han upp med en slalomseger i sitt nästa framträdande, är alla frågetecken kring Tärnabygrabben bortsuddade. Självförtroendet inför årets stora begivenhet, VM i Schladming, borde i det läget vara utan sprickor.

Det bästa med Ingemars seger i går var att det nu blir slut på alla krystade och mystiska förklaringar till den svenske slalomfurstens mindre lyckade säsongupptakt. Jag tänker bara på det här med Ann och kärleken och dess konsekvenser som inspirerat till de mest förryckta spekulationer.

Segern i Morzine var historisk. Med den tog Ingemar klivet upp som alla tiders World Cup-segrare. Det här var 63:e triumfen. Den siffran är svår att slå i framtiden. Ingemar delade tidigare rekordet med Ann-Marie Moser-Pröll, men då ska man veta att "Pröllan" kunde räkna in en mängd extra-segrar i kombination.

Stenmark har tidigare sagt att han hela tiden haft klart för sig var felet funnits under tävlingarna i december. Han vill inte gå närmare in på den saken.

STARTADE SENT

Vi ska inte glömma att Ingemar nådde framskjutna placeringar före jul. Det var segrar som saknades. Jag har tidigare framfört åsikten att "missarna" då berodde på att Ingemar startat träningen på snö ungefär tre veckor senare än vanligt. Sannolikt för att pricka in forntoppen till VM. Han vill inte råka ut för samma öde som förra säsongen då han förlorade motivationen, varmed menas att han inte tyckte att det var roligt att åka den sista månaden. Förhållandet att han före jul kunde pricka in en fullträff men inte två under samma tävling, stärker teorin om att Stenmark då inte var färdigtränad.

Nu väntar VM om en knapp månad och där har Stenmark förmodligen sin sista chans att förbättra sin fantastiska mästerskapssvit. Om han nu inte fortsätter till OS -84, där han enligt sentida tolkare av amatörreglerna kan få starta.

INTE BARA MAHRE

VM är i alla händelser Ingemars stora uppgift i år. Konkurrensen blir bedövande. Det handlar inte bara om den givne World Cup-segraren Phil Mahre.

Alexander Zhirov, som avslutade förra säsongen så imponerande, men inte lyckats bra i säsongupptakten, visade lejonklon i går igen och blir farlig i Schladming. Hans missar före jul lär ha berott på att han då var förkyld.

Det finns andra segersugna ungdomar som med säkerhet kommer att blanda sig i medaljstriderna. Schweizaren Gaspoz i storslalom till exempel.

Mitt i all glädjen över Ingemar Stenmarks återkomst på prispallens översta hylla ska vi inte glömma Torsten Jacobssons förnämliga åk i Morzine. Sjtätteplatsen ger besked om att Torsten nått samma fina form som han demonstrerade när han bröt sig in i världseliten för fyra år sedan.

- Mer om Världscupen på sporten -

FOTO: Bengt Dobrin

En stor dag för en stor idrottsman

Detta är ju FENOMENEN

"Han höll på att sprängas av glädje" rapporterade jag, när den då 24-åriga elektrikern Sven-Åke Lundbäck från Bergnäs norr om Luleå sensationellt och överlägset vrålkört sig till guld på 15 km i Sapporo-OS 1977. I går när han med en taktiskt och tekniskt fulländad femmilsåkning beslagtagit kungatiteln i Lahtis-VM

En stor dag för en stor idrottsman, försynt, men brinnande i andan. "Den här segern var skönare än den 1972, det är roligt att få visa att man kan komma igen", sade han.

De sex åren mellan de båda stora triumfdagarna har inte bara rymt tusentals timmar av plågsam träning utan också beska upplevelser i tävlingsspåret. Främst då Seefeld-OS 1976. Sven-

Åke imponerade i uttagningstävlingarna, men i OS-spåret fick han placeringarna 30-35-16. En oförklarlig formsvacka. Han smet inte från presskonferenserna, ställde upp dag efter dag och besvarade artigt och tålmodigt mer eller mindre elaka frågor, grät med torra ögon. Min redan tidigare stora beundran för honom steg ytterligare. Han tillhandahöll

överväldigades den lille sege norrbottenningen åter av sina känslor. Vi inbjöds frikostigt att dela hans lycka. Hos Åke Strömmer i radiointervjun erkände han utan omsvep med tjock röst att det var glädjetårar som rann nedför kinderna, att det kändes skönt att få öppna ventilerna.

inga bortförklaringar, men jag tror det låg mycket i hans tysta fundering, som jag råkade avlyssna: "För långvarig träning på hög höjd, även om jag tidigare inte haft svårigheter att tävla i tunn luft." I dagens moderna grymt hårda skidträning spelas det alltid ofrånkomligt hasard även med de starkaste kroppar.

Mysteriet Sven-Åke Lundbäck tätnade när han

strax efter OS-floppen som femte svenske skidåkare genom tiderna vann alla tre titlarna på SM 1976 och någon vecka senare triumferade i en sådan stortävling som Holmenkollens femmil. Nu dök en annan teori upp. Sven-Åke hade inte tålt att ensam bära favoritbördan, hans bästa kompis och rumskamrat Thomas Magnusson hade genom en familjetragedi tvingats läm-

KRÖNIKAN

BIRGER BUHRE

na OS-föreläggningen dagen före första start. Och så ställs Sven-Åke i samma situation i Lahtis, olyckan med Thomas Wassberg förvandlar honom till vårt enda medaljkort. Han blir bäste svensk och poängplockare i alla de tre individuella loppen, vinner startsträckan i stafett.

Nej, Seefeld-fiaskot be-

rodde inte på svagt psyke. I en komplicerad idrottsgren som längdlopp på skidor råkar även den bästa någon gång ut för oförklarliga bottenapp. Men naturligtvis har smålekens stunder i OS 1976 för en sådan äregrig idrottsman som Sven-Åke Lundbäck varit fint bränsle under hårdkörningen de två senaste

• VILKEN GULDKYSS! Lena ger Sven-Ake en riktig tryckare efter guldloppet.

• Jean-Paul Pierrat, Frankrike, försar fram i spåret mot en sensationell bronsmedalj.

Från DN:s utsände medarbetare
LAHTIS, söndag

Det fanns en och annan som drog på munnen när Moratränaren Lennart Olsson i Dagens Nyheter efter Jean-Paul Pierrats seger i schweiziska Le Brassus sade:

— Se upp för min man, han kan ta medalj på femmilen i VM i Lahtis.

Nu är vi där. Jean Paul tog brons. Vive la France, vive la republique.

— Och nu åker jag direkt till Sverige, säger han. Inte för att åka svenska Skidspele, utan för att helt koncentrera mig på Vasaloppet. Det vore drömmen för mig att vinna det loppet. Jag har varit elva som bäst, men nu kanske jag har chansen.

I en femmil händer det alltid någonting... Minst tjecken Henysch, tvåa vid VM i Falun 1974, minns Benny Södergren, trea vid OS i Zeeveldt 1976.

— Men egentligen är det ganska märkligt att det gått så bra för mig säger Pierrat stillsamt. Jag blev så trött och slut, och ovan som jag är vid klimatet, att jag bröt tremilen förra söndagen. Det var efter 28 kilometer. Det kan ju kännas genant. Och när jag sedan ställde upp på 15 kilometer, då blev jag visst 41:a man.

□ Hård träning

Denna man som bröt tremilen, som blev 41:e man på 15 kilometer, han får nu ryssar, norrmän, finländare, ja naturligtvis också svenskar för den delen att rodna.

Pierrat är 25 år och tulltjäns-

teman, en ovanlig fransman eftersom han också gjort sig mödan av att lära sig engelska. Han ser ut som ett stuvpaket med sina 166 cm och 69 kilo.

— OK, säger hans tränare Lennart Olsson. Jag håller med om att han inte ser ut som den idealiske skidåkaren, han kan verka litet kantig. Men han åker idealiskt, det vill jag påstå. Och han har mycket fin stil i spåren. Även om han inte visat det här, så kan han alla distanser. Tyvärr är han litet för ensam och överlägsen i Frankrike. Men vi har en junior som kommer starkt, så han kan få konkurrens.

□ Ovanlig fransman

Pierrat är ingen novis, om någon tro så. Men han har inte varit riktigt frisk. Han har inte lyckats så bra. Han var 32:a man i tävlingarna i Davos i december, han var 28:e man i västtyska Reit Im Winkel, han var sju i italienska Castelrotto. Det är inga resultat som gör att man hoppar högt.

Jag har kört hårt med träning på långa distanser, säger han. Jag har kört hårt i Bayern och jag går mycket.

Och Pierrat har visat sig vara en duktig långdistansare. Han har vunnit Italiens motsvarighet till Vasaloppet, alltså italienska

Marxiallonga. Men det är ändå ett lopp som är svårt att överföra till en femmilstävling i ett VM. Men man ska komma ihåg att han var åttonde man i för-VM här i Lahtis förra säsongen.

— Och jag gillar femmilen, säger han. Där får man chansen att i lugn och ro lägga upp sin taktik, veta att kunna spara krafterna.

Nu fick Pierrat ett före, som han inte direkt grät över, men man ska inte nonchalera mellanuropeerna och säga att de passar bara i ett visst före. Kom

ihåg att det var både Pierrat och Polacken Jozef Luszczek som var etta och tvåa i Le Brassus. Vålningsföre kanske några fysite, de vet bättre i dag.

Pierrat som är gift, bor i Serbotz, tio kilometer utanför Chamonix i östra Frankrike. Han har mycket goda träningsmöjligheter, det måste vi komma ihåg. Och han är mycket tillfreds med att ha fått Lennart Olsson som tränare.

Lennart, som blev fockad som tränare i Schweiz under ganska anmärkningsvärda former förra

säsongen har nu i stället dykt upp i Frankrike. Och så får han första säsongen in en bronsmedalj i VM i Jean Paul Pierrat. Lennart som tidigare haft Haas som bronsmedaljör på femmil i Grenoble-OS 1968 och som tick in sitt schweiziska stafettlag på bronsplats vid OS i Sapporo 1972 före Sverige.

Det här var liksom i Le Brassus en seger inte bara för Pierrat, det var i lika stor utsträckning en stor seger för Lennart Olsson. Och undra nu vad schweiziska skidledningen

Ake Malmström

VM-foto

tänker. Pierrat åkte i Le Brassus förbi tre schweiziska stafettlag för att rädda Schweiz lag efter dubbla svenska stafettseger.

Och så dyker han upp här som Mellaneuropas enda och största sensation.

Lennart Olsson kommer nog förmodligen att bestämma målet och mer i Frankrike. Han har ett kontrakt på sex månader, det är ett kontrakt som kommer förlängas. Tidigare var det ganska stöktigt i det franska skidbundet.

STELLAN KVATGE

FRANSK JÄTTESKRÄLL — MED SVENSK HJÄLP

5-milen i siffror

VM 50 KM HERRAR

1) Sven-Ake Lundbäck, Sverige	30.07 (2)	1.04,33 (1)	1.35,24 (1)	2.11,06 (1)	2.46,11 (1)
2) Jevgenij Beljajev, Sovjet	30.26 (5)	1.05,06 (3)	1.36,21 (3)	2.12,06 (2)	2.47,11 (2)
3) Jean-Paul Pierrat, Frankrike	30.49 (11)	1.05,33 (5)	1.36,47 (4)	2.12,27 (3)	2.47,11 (2)
4) Matti Pitkänen, Finland	29.55 (1)	1.04,72 (2)	1.36,06 (2)	2.12,46 (4)	2.49,11 (3)
5) Lars Erik Eriksen, Norge	30.33 (8)	1.06,12 (10)	1.37,33 (7)	2.14,15 (6)	2.50,11 (4)
6) Jiri Beran, Tjeckoslovakien	30.55 (14)	1.06,43 (15)	1.38,56 (14)	2.15,51 (12)	2.51,11 (5)
7) Josef Luszczek, Polen	30.44 (9)	1.06,08 (9)	1.38,06 (8)	2.14,13 (5)	2.51,11 (5)
8) Tommy Lundberg, Sverige	ingen tid	1.06,52 (17)	1.38,49 (12)	2.15,44 (11)	2.51,11 (5)
9) Nikolaj Basjukov, Sovjet	30.27 (6)	1.05,52 (8)	1.38,25 (11)	2.15,58 (13)	2.51,11 (5)
10) Alfred Deckert, DDR	30.57 (17)	1.06,36 (14)	1.39,07 (16)	2.15,44 (10)	2.51,11 (5)
12) Anders Bakken, Norge	30.54 (13)	1.06,56 (19)	1.39,30 (19)	2.17,15 (18)	2.51,11 (5)
13) Christer Johansson, Sverige	30.57 (15)	1.06,23 (11)	1.38,53 (13)	2.16,29 (15)	2.51,11 (5)

Thomas Magnuson, Sverige, bröt efter 7 km.

JAG LEVER

- tack vare bilbältet!

Använd alltid bältet, manar Willis Widell, som själv är bevis för att bilbältet räddar liv. Foto: Arkadi Ivanoff.

Använd alltid bilbältet, manar Willis Widell, Lekeryd, som i början av året i mycket halt väglag frontalkrockade med en långträdare norr om Ekenäs-sjön.

Den skadade satt fastklämd med båda benen under instrumentpanelen i väntan på hjälp. Räddningsmanskapat lyckades få loss honom med hjälp av sagor.

Han fördes först till Vetlanda sjukhus och därefter omedelbart till ortopediska kliniken vid Jönköpings lasarett. I olyckan ådrog han sig skärsår i pannen och skadade ena knäet allvarligt. Jag använde bältena och det var det som räddade mig. Så förklarar han det faktum att han överlevde.

— Det enda jag hade i tankarna i kollisionsogonblicket var att undvika kollisionen. Jag kände mig totalt maktlös. Nu efteråt tycker jag att jag hade en stor tur. Jag kommer hädanefter att vara ännu mer försiktig, förklarar Willis Widell, som till yrket är försäljare och i tjänsten ärligen kör tusentals mil, ofta i halt väglag också.

Slarv

Han tycker folk är slarviga när det gäller placeringen av barnen i bilen. Särskilt farligt är att ha fyra- eller femåringar i framsätet. De är ju så nyfikna och vill titta ut. Om något händer flyger de som projektiler mot vindrutan. Det är även stora risker att ha minderåriga i baksätet utan att de sitter i barnstol. Willis Widell understryker vikten att barnstolar användes för barn.

Knäskålen splittrades helt och hållet i kraschen och måste opereras bort. Utsikterna att bli återställd ter sig ljusa. Om inte exakt lika bra som tidigare så skall det i varje fall inte fattas mycket hoppas han. Nu får han träna knäet och stöder sig än så länge på en krycka. Snart hoppas han kunna lägga den åt sidan också och åter vara i tjänst. Genom träning skall det lyckas att få lärmunklarna övertaga en del av funktionerna knäskålen haft.

LSSK-ordföranden Lars Fredriksson överlämnar LSSK-bollen till Ulf Ekfeldt.

Prisregn i Lekeryd när fotbollen slutade

Priser i massor delades ut när Lekeryd/Svarttorps SK hade fotbollsavslutning i gamla skolan, Lekeryd på onsdagskvällen. Årets LSSK-boll gick till Ulf Ekfeldt. Han har under året gjort stora

framsteg och under året varit både en duktig spelare och en bra kamrat, även utanför planen.

I damfotbollen gick träningsprisen till Kerstin Henriksson.

Huskvarna
söndag jul-
Huskvar-

Mona Karlsson och Agneta Holm. Bland herrarna till Bertil Bolin, Anders Karlsson och Bo Hall. Roger Ahlström fick årets skyttepris.

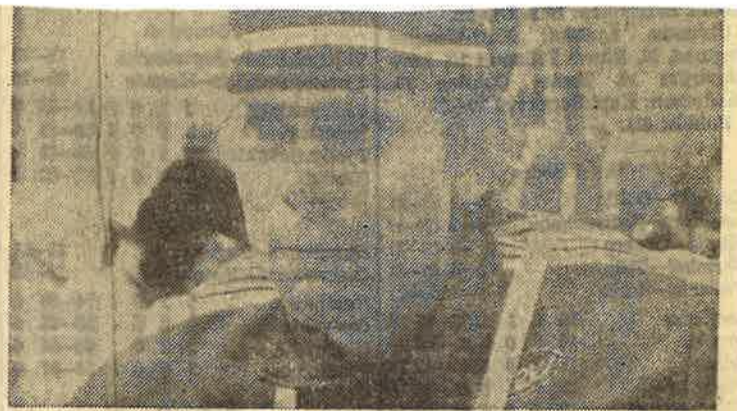
Spelarmärken: Kennet Karlsson, 502 matcher, Göran Ohlqvist 407, Bertil Bolin 222, Klas Hagmarker 105, Lennart Jonsson 80, Bo Hall 78 och Anders Karlsson.

Flink sju sekunder från GM-guld

BÄCKEFORS (Folkbladet)
Lars-Gunnar Flink, 30, Landsbro, lyckades inte bli götalandsmästare på skidor vid tävlingar i Bäckefors i Dalmland. Han fick se sig slagen med sju sekunder av Erkki Kähärä från Göteborgs skidklubb. Det var en hård match längs hela banan och Flink hade ledningen vissa stunder. Men han fick till slut se sig.

Lars-Gunnar Flink kom alltså tvåa i tävlingen. Bra gick det

vidare för Sven-Inge Wårmsved från Hallby. Han åkte in på en hedrande fjärdeplats.
I övrigt var det tunnsätt med länsframgångar. Susanne Lindgren, IKHP, startade inte i damklassen.
En lovande skidåkare är Håkan Persson från Nässjö. Han tog första platsen i H 15-16. Bra gjort!
Fin insats också av Sören Johansson, Eksjö, som vann H 35-klassen på tiden 1.43.58.

Lars-Gunnar Flink tvåa i Götalandsmästerskapet.

Två framgångsrika skidkillar från Lekeryd. Stefan Näsström i v. vann och klubbkompisen Mikael Kinstranå blev tvåa i klassen pojkar födda -67 vid lördagens traditionella ungdomens skidspel. (Foto: Purje Merkert)

200 ungdomar i IKHP-tävling

Huskvarna (Folkbladet)
Inte mindre än 200 ungdomar ställde upp vid lördagens Ungdomens skidspel — IKHP:s traditionella skidtävling vid IKHP-stugan.

Och det betydde givetvis att spåren blev hårt "ansatta"... Föret blev sämre och sämre allteftersom temperaturen steg. Och många hade vallningsproblem. Detta gällde inte minst de ungdomar som gjorde sin första riktiga skidtävling.

Bland tävlingens äldsta deltagare — de pojkar födda 1962

— noterades en triumf för arrangörsklubbens Kennet Larsson. Men han hade bara en sekunds marginal till godo på LSSK:s Håkan Karlsson Spännande så det förslog alltså på den fem kilometer långa banan.

Klassen pojkar födda 1963 — de åkte också fem kilometer — blev det en mycket övertygande triumf för IK Vistas Mikael Jansson. Tvåa här var klubbkamraten Håkan Svensson. I äldsta flickklassen — födda 1964 — tog Örnstads Asa Nes hand om segern på den 2,5 kilometer långa banan.

Lekerydspastor har avslutat 35-årig förkunnargärning

Vid sitt skrivbord sitter pastor Carl Ahnby. Han summerar samman minnen och händelser från en 35-årig pastorgärning på olika platser i vårt land. Tiden har svunnit alltför fort, dagarna har varit fyllda av meningstulla uppgifter, kontakten med människor stimulerande. Allt mynnar ut i detta: Rika liv!

Carl Ahnby föddes i Esperbyd, Barkeryd, som tvilling i november 1913 och har helt nys firat sin 65-årsdag. Föräldrarna var Frida och Charles Pettersson. Fadern förenade garvarns yrke med lantbrevhårens och pojken Calle, garvare-Calle kallad, fick så småningom hjälpa far.

Men vägen gick snart till folkskolan, nuvarande Södra Väterbyggens folkskola, där nådde honom kallelsen till förkunnargärningen.

kunnaregärningen. Efter ett par år som evangelist vann han 1939 inträde på Teologiska seminariet, Lidngö. 1943 ordinerades han som pastor och kom som tjänsteplikting till Bastutrask.

Här öppnades nya vyer för den unge smålänningen. Bekantskapen med Norrland och norrländingen upplevde han mycket positivt. Under de åren tjänade han som juniorskreterare i Västerbotens distrikt av Svenska missionsförbundet och det blev en tid med många arbetsuppgifter.

Så kom kallelsen från Skelleftea missionsförsamling som behövde en ungdomspastor. Han besvarade kallelsen jakande och efter ytterligare en tid fick han träda in som församlingsföreståndare där. Norrlandstiden blev en rik tid som satte spår i hans framtida gärning.

Mot söder och väster

Så blev det flyttning med familjen söderut. Till Mölnedal. Närheten till storstaden med dess problem skapade nya erfarenheter som blev mycket stimulerande. Det blev en glad men kämpig tid, vanan från ungdomsarbetet i Norrland blev en hjälp i arbetet, som här hade en helt annan struktur.

1938 blev det nytt uppbrött, nu till Falköping. Det var församlingen på Mösseberg som blev nytt verksamhetsfält. I Falköpingsbygden var en utbredd kristen verksamhet och genom den sommarverksamhet som församlingen på Mösseberg stod för, skapades god kontakt med bygden.

Cirkelein sluten

Något av rötterna fanns kvar i den småländska jorden och när kallelsen kom att som pastor och församlingsföreståndare tjäna Lekeryd-Svarttorps församlingsskrets, var det naturligt med ett ja. Nu blev det endast ett par mil till föräldrarnas hemmet och cirkelein sluten. Det blev lätt att acklimatisera sig i Lekerydsbygden, bekräftad som han var med det småländska kynet.

Men platsen var arbetskrävande, tre församlingar med fullt utbyggd ungdomsverksamhet, församlingarna anslutna till både SAM och SMF och som följt därav delvis fördubblad verksamhet. Detta oaktat fann han gemenskap han upplevde i Lekerydsbygden resulterade i att tjänstetiden blev många.

Pastor Ahnby återkommer till detta som han sammanfattar: Rika liv. Många gånger har det varit bekymmersamt. Att dela människors svårigheter i olika sammanhang kräver av en pastor att varsamt närma sig problemen. Alla behöver inte hjälp i en viss situation utan bara att få tala ut till någon som lyssnar. Att då få känna människors glädje över detta upplever jag som en belöning.

Gemenskapen med församlingsmedlemmar har berikat mig och inte minst kontakten med vännen utanför församlingen har givit mig mycket. Jag har mött så mycken vänlighet. Att besöka de gamla, de sjuka och ensamma har berett mig mycken glädje. Och genom att min tid i kretsen blivit så pass lång, har det givit mig möjlighet att leva med folket i bygden och det har varit stimulerande att följa exempelvis en del ungdomar från dop till konfirmation. Ungdomarna har en stor plats i hjärtat, att se dessa ansvarskännande ungdomsledare, arbetsvilliga och trogna, har varit ett fast stöd i mitt arbete. Den kontakt jag fått med andra samfund vänder jag mycket, vi har haft förståelse för varandra och känt att vi behöver varandra.

Men i allt arbete är förkunnelsen det primära, förkunnelse och själavård. Det har varit tacksam för människor har behov av att lyssna till Gudsordet, som ger trygghet och en grund att bygga på.

Vad jag nu sagt gäller för hela min tid i alla de församlingar som jag tjänat. När jag nu går i pension byter jag inte kontakten utan stannar kvar i bygden. K H

Pastor Carl Ahnby vid sitt skrivbord.

79-åriga Karl Magnusson är duktig på att veta resor på ålderdomshemmet Solgården. Föräldrandarinnan Ingrid Thelander tycker att hon har trevliga pensionärer.

Skol- och konfirmandjubileum

Den 13 juni 1931 hölls konfirmationshögtid i Svarttorps kyrka, och den 14 juni 1981 - exakt 50 år senare, så när som på en dag - firades

I söndagens jubileum ingick även de elever som ej var konfirmander det året, men väl klasskamrater. Samling skedde i Svarttorps kyrka där högmässan förrättades av kyrkoherde Åke Hildingsson. I sitt tal till 1931 års

konfirmander gjorde kyrkoherde Hildingsson en jämförelse mellan "då och nu". Efter gudstjänsten firades nattvardsgång. Härfter samlades man på kyrkogården där blommor nedlades på dels kyrkoherde Johan Petterssons grav, samt på

detta jubileum i de forna elevernas hemkyrka. Det var en "kull" på 16 konfirmander som fick sin undervisning av kyrkoherde Johan Pettersson.

en avlidne kamrats grav, Gun Karlsson från Övravad.

Kyrkskolan i Svarttorp - numera församlingsgård - var sedan "träffpunkten", och till det gamla klassrummet på nedre botten hälsade kantor Sven-Erik Ekelund välkommen, varefter den gamla läroanstaltens utrymmen besågs. Under det att middag och eftermiddagskaffe intogs "blommade" nostalgin upp. Alla minns väl skol- och konfirmationstiden! Minnena var många - och alla minns.

Kyrkoherde Åke Hildingsson som var gäst hos jubilarerna höll en andakt, samt talade till konfirmanderna. Psalmen 447 sjöngs, Bliv kvar hos mig - en

psalm som ingick i konfirmandundervisningen 1931.

Sven-Erik Ekelund tackade sina kamrater samt kyrkoherde Hildingsson, och Olle Ekfeldt tolkade de församlades tack till kommittén som svarat för arrangemanget av träffen. Dessa var Sven-Erik Ekelund, Ruth Wisth, Lisa Johansson, Göta Sandqvist, Filip Alzén och Sigrid Duggmar.

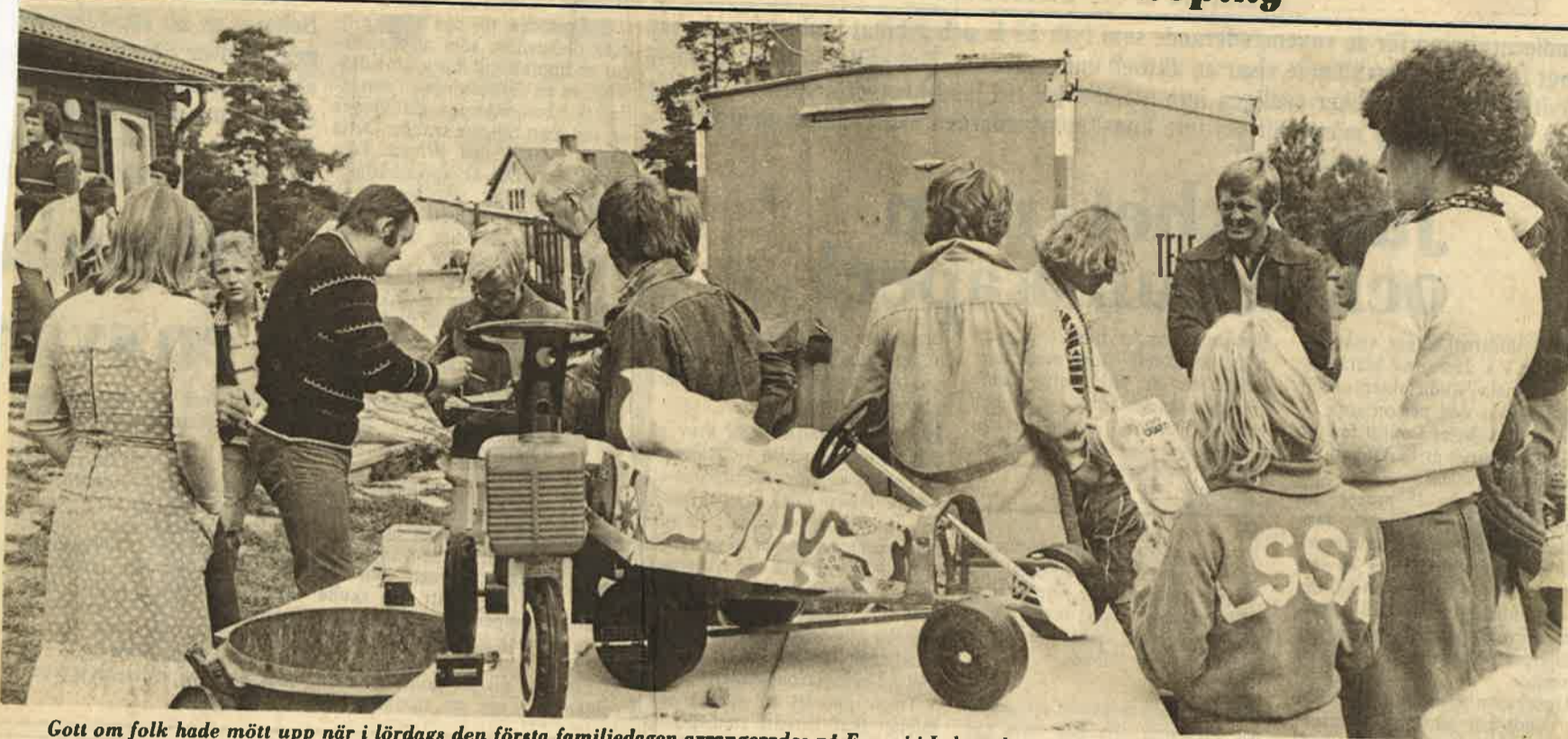
Hälsningar sändes till lärarinnan Eva Dahlberg, Bankeryd, som skulle varit med vid högtiden, men som fått förhinder.

De närvarande var: Karin Ljungvall (Borg), Gunnar Ekblom, Olle Ekfeldt, Sven-Erik Ekelund, Gunnar Gustavsson,

Skol- och konfirmandjubileum hölls i söndags i Svarttorp. Det var elever som 1931 slutade skolan samt konfirmerades. Här ses de framför Kyrkskolan i Svarttorp där de firade sitt jubileum.

Sigrid Duggmar (Johansson),
Lisa Johansson (Johansson),
Göta Sandqvist (Johansson) | Britta Sandberg (Söderberg),
Gösta Söderberg, Ruth Wisth (Danielsson), Lilly Klintmark | (Yngve), och Nils Ljungö. Två av kamraterna saknades, nämligen Ruth Larsson (Gustavsson), Maj-Britt Idborn (Pettersson), och Alice Ekfeldt (Johansson). |
|--|---|---|

Gott om folk hade mött upp när i lördags den första familjedagen arrangerades på Furuvi i Lekeryd.

Familjedag i Lekeryd

Den nystartade föräldraföreningen i Lekeryd/Svarttorps SK hade i lördags arrangerat en familjedag på Furuvi idrottsplats. Det var en premiär med mersmak och säkert kommer detta arrangemang att bli permanent. Den stora publiken bjöds på ett omväxlande och trevligt program så det gjorde inget att regnmolnen var hotande nära.

Familjefestens ekonomiska netto kommer föräldraföreningen att använda dels till LSSK:s ungdomsverksamhet och dels till en del andra aktiviteter som skall starta i höst.

Lördagens program omfattade fotboll i olika kombinationer.

Dels var det lag ur fotbollsskolan som mötte lag från Tenhult och så var det en match mellan ett pojklag och ett lag bestående av mammor. Stafetter fanns också på programmet och verkligen populärt var säcklöpningen.

Riksidrottsförbundets 75-årsjubileums diplom för ledaregenskaper delades ut till följande:

25 år: Olle Ekfelt, Allan Henriksson, Herbert Karlsson och Lennart Hult.

10 år: Alvar Gustavsson, Rune Nero, Ingvar Gustavsson, Gunnar Karlsson, Kurt Karlsson, Gösta Henriksson, Harald Henriksson, Kennet Karlsson, Sven Ahlström, Alice Ekfelt och Pelle Fagerstrand.

5 år: Lars-Erik Bolin, Lasse Fredriksson, Anders Fogelberg, Lennart Gustavsson, Göran

Oldkvist, Gösta Karlsson, Inger Fagerstrand, Marianne Hult, Anita Karlsson, Barbro Karlsson, Anita Gustavsson, Inga-Britt Gustavsson, Ann-Marie Nero, Lars-Olov Larsson och Inger Henriksson.

De idrottsliga inslagen inramades av ett flertal aktiviteter som pilkastning, bollkastning, lotterier och mycket annat. Som avslutning blev det sedan seriematch mellan LSSK och Örserum.

Text: ÅKE FLODIN
Foto: ERIK JOHANSSON

Det gäller att hålla tungan rätt i mun om man skall vinna pris i pilkastning, konstaterade Ulla Carlsson, Tenhult, som besökte LSSK-dagen.

KÖR GOLF HOS OK

100:- i rabatt vid anmälan i kväll vid vår information kl. 18.00 för nya elever. — Sista veckan.

OK TRAFIKSKOLA
Jönköping tel. 036/11 43 90,
Huskvarna tel. 036/14 36 30.

Det sjuder i sportklubben

Spänsten tycks det inte vara något fel på i Lekeryd. Kyrkbyns sportklubb har en sjudande aktivitet. Man ställde till exempel upp med 29 man i Vasaloppet. LSSK- — uttytt Lekeryds-Svarttorps sportklubb — har nära 300 medlemmar men då har man föstås en vidare räjong än själva tätorten.

Nu kommer man att få efterlängtrade klubblokaler också. Borta vid idrottsplatsen byggs det gamla, primitiva klubbhuset ut. Det blir också en lokal där idrottsungdomarna kan samlas kring en fika.

Detta och mycket mer om Lekeryds idrottsliga liv berättar Lars-Erik Bolin borta på Västergårdsvägen, montör på Expressen i Jönköping, och en av dem som hör till ledningen i LSSK. Naturligtvis är han också Lekerydsentusiast efter 9 år här. Han kommer annars från kungliga huvudstaden och makan Agnes ända uppifrån Dorotea.

En av de energiska LSSK-ledarna, Lars-Erik Bolin hemma i villan på Västergårdsvägen tillsammans med Lapplandsfödda makan Agnes och dottern Linda.

Miljön jättefin

Hur klarar man då en omplantering från storstad och Lapplandsvidder till stilla Lekeryd? Jodå, här trivs vi fint, säger båda. Jag skulle aldrig kunna tänka mig att flytta tillbaka till Stockholm med stressen och hetsen där, säger Lars-Erik. Annars har jag min far där och åker naturligtvis dit ibland. Men nog är det skönt att återvända till Lekeryd om man ser nå det där med miljön.

Bra damfotboll

Men nu gällde det LSSK närmast. Det är en allsidig idrottsförening får vi veta. Man spelar i division 6 fotboll, har egen fotbollsskola, ett bra damlag i fotboll också. Lekeryds orienterare har haft framgångar, friidrottarna likaså och på skidor går det också hyfsat. Ett flitigt använt elljusspår finns där.

Lokal och kvällsbuss

Klubbhusbygget vid idrottsplatsen tycker Lars-Erik är det angelägnaste för LSSK just nu. Men det infrar ändå inte en av de enligt hans mening viktigaste önskingarna för Lekeryds närmaste framtid. Ungdomen borde få en rejäl lokal här, tycker han. Många har ingenstans att gå på fritiden. Så kommer också Lars-Erik och Agnes in på detta med de dåliga kommunikationerna på kvällen för Lekeryd. Om ungd-

marna skall ner till Huskvarna Folkets park till exempel uppstår alltid problemet hur de skall kunna ta sig hem. Inga bussar går vid den tiden. Enda lösningen blir att föräldrar får ställa upp för skjuts kanske i midnattstimma.

Hur nu bussförbindelser på kvällstid skulle kunna ge tillräcklig beläggning med de olika krav på hemfärdslägenhet som kan väntas uppstå är väl en annan historia.

Ethel Werning bor på Biodlarevägen i Lekeryd. Här på väg hem från områdets lekplats tillsammans med barnen Emma och Johan. Bakom dem deras lekkamrat Mari Erlandsson.

Här bo Lekeryds NYBYGGGARE

Tallar med fina, raka stammar står alldeles utanför husknuten, där familjen Werning bor på Biodlarevägen i Lekeryds kyrkby. Olle byggnadsingenjör och Ethel assistent hör till de många nybyggarna i Lekeryd. Som så många andra arbetar båda i Jönköping.

— Vi trivs fantastiskt bra, förklarade Ethel, som var hemma just när vi gjorde vår kyrkbyrond. Här har vi ju orörda naturen utanför stugväggen, barnen har lekplats och bollplan på området och i stort sett finns den service vi behöver. På 20 minu-

ter är man på Östra torget i Jönköping inte långt från sin arbetsplats.

Wernings hörde till de många icke Lekerydsbor som för två år sedan satsade på ett hus i den gruppbyggnation med ett 70-tal villor som finns intill vägen mot Järsnäs. Det har man inte ång- rat.

— Nej, jag tycker inte att det är så besvärligt att bo i Lekeryd och jobba i Jönköping, säger Ethel Werning, som är assistent på kontorsidan hos socialkonsulenterna. Att bo så fritt och med så fin luft som vi gör här uppe

uppväger mer än väl den tid som man får offra på resandet.

Daghem skall det ju bli också i Lekeryd och det är naturligtvis bra. Men själv har jag barnutlysfrågan fint löst genom kommunal dagmamma.

Glöm inte att ge sportklubben här, LSSK, en eloge, säger Ethel, till sist. De gör så fantastiskt mycket för ungdomen här i Lekeryd.

Flitige Ingvar i kyrkbyn!

Ingvar Johannesson, tidigare lanthandlare i Svarttorp, har bl a kastat sig in i småbåtsbranschen med framgång. Här i stora utställningshallen.

Till de allra flitigaste i Lekeryds kyrkby hör med all sannolikhet Ingvar Johannesson och hans fru Inga-Lisa. Det är tidigare lanthandlarparet från Svarttorp, som jobbar nästan dygnet runt när sommarsäsongen slår till i det stora fritidsvaruhuset i Lekeryd. Just nu ligger bortåt 300 fritidsbåtar i lager inför sommarrushen. Från 500-kronorsjollar och till 100 000-kronorsbjässar.

Det sägs också att det är frågan om man någonstans i landet kan hitta ett så brokigt båtsortiment på ett enda ställe.

Varför åker då folk långväga ifrån till lilla Lekeryd för att handla båtar och fritidsprylar? Frågade vi Ingvar Johannesson. Vi har de lägsta omkostnader man förmodligen kan få i den här branschen, noterar han. Vad skulle det inte kosta att inne i en stad hålla ett båtlager av vårt format?

Självbygge

Jag har byggt utställningshallarna här i egen regi och vi har bara en heltidsanställd för att driva rörelsen. Min fru och jag med hjälp ibland av våra pojkar klarar det i övrigt. Men nog blir det långa arbetsdagar sommartid i all synnerhet. På vintern är det lugnare men då satsar vi hårdare på hushållsprodukter i stället.

Vilken fritidsmiljö!

Jo, nog har vi långväga kunder, menar Ingvar Johannesson. Hit kommer östgötar och folk ända nere från Värnamotrakten. Vi har låga priser tycker folk. Men själva Lekerydstrakten passar ju också så bra in på det vi sysslar med. Vilka sjödyller har vi inte i Ylen och Nätarn. Vi hör ju också hur det blir allt populärare med besök av fiskeintresserade som utnyttjar de möjligheter till en dagstur på sjöarna.

De flesta Lekerydsbor missar Ohlssons!

— Det finns en kommunal service som nog många Lekerydsbor försummar att utnyttja, säger fru Magnhild Ohlsson i Lekeryds eget köpcentra, Ohlssons affär mitt i kyrkbyn.

Den som har minst två kilometer till närmaste bussstallplats kan få åka taxi till kyrkbyn på kommunens bekostnad en gång i veckan. Det kostar bara en krona fram och en krona tillbaka. Det finns också chans att passa in tu-

ren så att man kliver på bussen till Jönköping och efter återkomsten får taxifärd hem.

Ohlssons i Lekeryd är nu ensam livsmedelsaffär inom en stor radjong. En efter en har lanthandlarna i trakten lagt av. Kyrkbyn Svarttorp har ingen kvar. Johannesson, han med båt- och fritidsvaruhuset i Lekeryd gav upp för 9 år sedan. Ohlssons kämpar vidare, har moderniserat och hade faktiskt ganska gott om kunder

den onsdagsförmiddag vi "gjorde" Lekeryd.

Där hittade vi också pensionerade brandmästaren Gunnar Johansson från Huskvarna, som blivit en stor Lekerydsentusiast. Han bor i Seppa-Jannes smått legendariska stuga i Höreda sommartid men gör också visiter där vintertid. Vad är det då som mest fascinerat honom i Lekeryd. Naturen framförallt, säger han. Dessa sjöar, och skogar i tjugig omväxling är en upplevelse som man aldrig tröttnar på.

Magnhild Ohlsson i Lekeryds eget köpcentra, Ohlssons affär, expedierar pensionerade brandmästaren Gunnar Johansson från Huskvarna, som är entusiastisk för Lekeryd som fritidsboende lär.

Pensionärerna på Solgården

Så tycker dom.

88-åriga Signe Bohm på Solgården tycker att det börjar bli på tok för dyrt med det som man kan behöva köpa.

På Mallorca var det fint. Dit längtar man i det här ruskvädret. Säger 79-åriga Karl Magnusson på ålderdomshemmet Solgården i Lekeryd. Förra hösten gjorde han sin tredje resa till solen och värmen på medelhavsön. Tillsammans med andra pensionärer i Jönköpingstrakten.

Men Magnusson trivs också fint på Solgården. Just nu använder han sin dag med att väva vepor. Vi kan intyga att han är duktig vävare.

Karl Magnusson och flera med honom bland pensionärerna på hemmet är gamla Lekerydsbor. Han tycker att det vuxit fram så mycket nytt i den gamla kyrkbyn men han har inget emot att det flyttat in en massa folk, som inte har någon tidigare förankring i Lekerydstrakten.

88-åriga Signe Bohm klagar bittert över dagens höga varupriser. Tänk när man kunde köpa kaffet för 1,25 kilot, det minns jag mycket väl säger hon. Men vi har det bra på hemmet. Personalen pysslar om oss om

det behövs, så jag klagar inte på tillvaron.

Många utifrån

— Det har börjat komma ovanligt många utifrån till Solgården säger hemmets förstandare, Ingrid Thelander. Det är kanske så att det är hårdare beläggning på en del andra ålderdomshem i kommunen. Det kan nog ligga något positivt även i att det inte bara är Lekerydsbor här. Då kommer pensionärer med andra erfarenheter, som kan bli stimulerande.

Bussproblem

— Visst är det trivsamt att bo i Lekeryd, säger Ingrid Thelander. Jag är visserligen född här så jag är väl part i målet men ändå. Fast lite bättre service är det nog många som önskar. Man har ju t ex sagt att det borde finnas ett riktigt bankkontor här, inte bara posten. Klart bristfälliga är ju också bussförbindelserna på kvällarna. Det går bra att komma ner till Huskvarna eller Jönköping men att komma hem på kvällen går inte alls. Själv har jag bil och klarar mig på så sätt men för många ungdomar tror jag det är ett stort problem.

Naturvårdsverket ger stora idrottsanslag

Naturvårdsverket har beviljat Bäckseda IF, Vetlanda, 25 000 kr för att uppföra omklädningsbyggnad, Gränna AIS 12 000 kr, Heks IF 13 000 kr, Nissafors Idrottsällskap 25 000 kr och Rydaholms GoIF, Smålands Rydaholm, 10 000 kr för omklädningsbyggnader samt Värnamo Golfklubb 20 000 kr för uppförande av omklädningshus och vagnhus.

Vidare har Bottnaryds Idrottsförening fått 15 000 kr för ombyggnad av idrottsplats samt Vetlanda-ortens Ryttarförening 25 000 kr för tävlingsbana och stallbyggnad.

Bankeryds Tennisklubb, Bankeryd, har fått 1 500 kr för belysning för tennisanor, Skillingaryds Frisksportklubb, Skillingaryd, 5 000 kr för uppförande av fotbollsplan, Lekeryds SK, Lekeryd, 5 000 kr för uppförande av omklädningsbyggnad. Däremot har Dannäs SK fått avslag på sin bidragsansökan för omläggning av fotbollsplan.

Följande har fått avslag på sin bidragsansökan i Jönköpings län: Föreningen Rydaholms Konstisbana, Smålands Rydaholm, bidrag för konstfrusen ishockeybana, Huskvarna Roddsällskap (båt- och klubbhus), KFUM Jönköping (idrottslokaler), Nässjö Curlingklubb (hallbyggnad över curlingbanor). Bankeryds kommun (gymnastikidrotts-hall), Eksjö kommun (idrotts-hall), Jönköpings kommun (ny idrotts-plats, etapp 1, omklädningsbyggnad

m m samt tre träningsplatser), Eksjö kommun (om- och tillbyggnad av omklädningspaviljong vid idrotts-platsen), Norrhammars kommun (gymnastikidrotts-hall), Växjö kommun/Linneryds kommun (idrotts-hall), Nässjö kommun (fotbollsplan), Rydaholms skolstyrelse (idrotts-hall) samt Tranås kommun (konstisbana och omklädningsrum) och Sävsjö kommun (idrotts-hall).

Nässjöortens Jaktvårdsförening har fått 5 000 kr för utförande av modernisering av skeetbana, Tranås Jaktvårdsförening 4 000 kr för modernisering av rådjursbana samt Södra Västbo Jaktvårdsförening 5 000 kr för uppförande av vildsvinsbana.

Bodafors OK har fått 1 150 kr och OK Reftele 1 100 kr för framställning av orienteringskartor.

Tennis

NICE (TT-Reuter): Internationell tennis, herrsingel, andra omgången: John Clifton, England — Leif Johansson, Sverige, 1-6, 6-4, 6-4.

Oss emellan

... I LEKERYD

Lekeryds såg är den största industrin i kyrkbyn med sina 6 anställda. Nu satsar man också på byggvaruförsäljning i den stagnerande sågverkskonjunkturen. Anders Ekvall är en av de få Lekerydsbor som har jobb på hemmaplan. Här tillsammans med sågverksägare Göran Johansson.

Största industrin SEX ANSTÄLLDA!

I Lekeryds kyrkby bor drygt 800 människor enligt tillgänglig kommunal statistik. Vi kom för "Oss emellan" en grädisig marsdag till denna, en av de östligaste tätorterna i Jönköpings kommun för att försöka fånga in folkets röst. Men var fanns egentligen de 800 Lekerydsborna?

På det som skulle kunna kallas Lekeryds torg, planen framför Ohlssons affär. Posten och bensinstationen fanns knappast någon. Nybyggaregator som Biodlavägen, Skogsvägen, Västergårdsvägen och övriga med landsbygdsidyll inflyttad i gatunamnen spejade man mestadels också förgäves efter bybor.

Nej, Lekeryd, är sannligen inte någon sjudande tätort en vardagsförmiddag även om det denna vädertista dag var tystare än vanligt. Inte så underligt heller. Bara några futtiga procent av dagens Lekerydsbor från kyrkbyn förvärvsarbetare på hemmaplan.

Desto fler hittar man en vanlig vardag nere i Huskvarna och i Jönköping. I Lekeryd tar man hemmets lugna vrå och det trivs man förträffligt med. Lekeryd, det är ledighetens oas för de flesta.

Ingen kan heller komma och påstå att Lekeryd har några tätortsproblem med störande industrimiljö. Lekeryds Såg & Byggvaror bortåt Svarttorpshället är största arbetsgivaren. Med sex anställda. Den egna sågverksproduktionen håller man nu också på att komplettera med en satsning på byggvaruförsäljning direkt till allmänheten.

Så mycket mer finns inte av tillverkningsföretag i Lekeryd. Men välbeställt är det med service på bilsidan, stor centrumaffär och så förstås Johannessons, den hyperenergiske lanthandlaren som kan ståta med att ha ett av landets största sortiment av småbåtar.

Men det finns växtkraft i Lekeryds kyrkby. Under 1976 fick Lekeryds församling den procentuellt största befolkningsökningen

i hela Jönköpings kommun. Mest tack vare ett 70-tal nya hus i gruppbyggnation vid vägen mot Järsnäs. Nu finns näraliggande planer på småhusbebyggelse på Västergården söder om kyrkan. Längre fram i ännu tidsmässigt dimhöjda planer talas om ett centrum nedanför kyrkan med läkarstation, tandläkare, busstation, affärer m m. Daghemspaner finns i ett betydligt mer tidsnära perspektiv. En utbyggnad av skolan är strax klar.

Kyrkan mitt i byn kan man verkligen tala om i Lekeryd. En liten kulturhistorisk klenod också med partier från 1100-talet och utomordentligt fina takmålningar.

Med pärlor till sjödyllar som Ylen, Nätern, Stensjön och Uddebosjön på bekvämt cykelåkningsavstånd och naturskön bygd i övrigt förstår man också att folket i Lekeryd har fog för sitt påstående att detta är en av de trivsammaste platser att bebo.

Julgranen skjuter hyllningsskott för 75-åriga makarna Helga och Erik Gustavsson.

Unik hyllning inför 75-årsdag

De båda makarna Helga och Erik Gustavsson, Lekeryd, fyller båda under 1976 75 år. Det är ett ovankigt vitalt och spänstigt pensionärspar som njuter sitt otium i sin ägandes villa, Hagalund, allt medan de ser tillbaka på ett verksam och strävsamt liv.

Den 24 februari firar Erik sin 75-årsdag, medan Helga får vänta till senare i år. Ute i god tid med gratulationerna är Helgas och Eriks julgran, som året till ära skjutit långa skott för att speciellt hylla Erik, som under sitt liv haft mycket med träd och trä att göra. För att visa sin uppskattning för denna unika hyllning har Helga och Erik beslutat att granen skall få stå kvar över Eriks dag. Inte ett barr har den tappat. Skotten är ungefär tolv centimeter långa och den är fräsch som komme den direkt ur skogen. Den kommer att väl försvara sin plats på högtidsdagen.

Erik Gustavsson är född i Nottebäcks församling, där fadern innehade lantbruk, men familjen flyttade 1913 till Åseda, där fadern köpte en gård. Erik arbetade hem-

dig och händig person, och hans tid och intresse har tagits i anspråk inom skilda områden. Han var på sin tid med om att bilda Lekeryds arbetarekommun och tjänade där som sekreterare i tjugo år. Inom det kommunala var han under den gamla kommunens tid verksam många perioder inom såväl kommunalfullmäktige som kommunalnämnd. 1948 kom han med i hemvärnet, där han var med ett 20-tal år.

Trots en många gånger hård arbetsinsats har Erik Gustavsson haft tid och intresse för hobby. Redan tidigt vaknade exempelvis hans intresse för jakt och han var inte mer än femton år gammal då han inhandlade sin första bössa — och då utan lov. Denna höll han väl gömd men gav sig då och då ut att prova sin jaktlycka. Och Erik ler och myser när han talar om tjärdertupporna som föll som mogna frukter för hans välriktade skott. Inte var det heller roligt att vara hare ute i markerna när Erik var ute med bössan.

ÖC måndag 23 januari 1978 15

Dött lopp i stafett THOMAS SKOJADE

LEBRASSUS (TT)

— Han tog in på mig i början men tappade i motlutet. Men så kom han ikapp mig igen, sade en leende Thomas Wassberg sedan han och Christer Johansson löpt dött på mållinjen och gett Sverige delad förstaplats i stafetten 3x10 km i schweiziska Le Brassus.

Så överlägsna var svenskarna denna dag, och så överlägsen är Thomas Wassberg, att han kan tillåta sig att skoja litet.

Christer Johansson gjorde en utomordentligt insats som slutman i det svenska andralaget. Han hade tredje bästa tiden på sträckan, slagen endast av polacken Luszczek och fransmannen Kierrat.

Till en början såg det ut att bli en ganska oöramatisk historia. Sven-Åke Lundbäck gjorde en bra förstasträcka för Sveriges förstalag och växlade 52 sek före Erik Wäppling i Sverige 2. Kanföret och de hårda spåren passade Thomas Magnuson

perfekt, andreman i Sverige 2. Han knappade in 29 sek på försprånget till Benny Södergren, som var svensk andreman i första laget.

Nu skall man inte dra för höga växlar på denna svenska dubbelseger. Motståndet var enkelt, kanske speciellt från Franz Renggli, som i Schweiz förstalag misslyckades totalt på första sträckan.

Men summerar man de svenska insatserna under den gångna veckan, så är resultatet utomordentligt. Först flickornas insats i östtyska Klingenthal, där de var tvåa och fyra på 10 km, där Lena Carlzon vann 5 km före Eva Olsson och där flickorna

också vann stafetten. Så herrarnas insats i Reit im Winkl med seger på 15 km, där Sverige blev etta och tvåa i stafetten. Vidare Thomas Wassbergs seger på 15 km och ytterligare två svenskar bland de tio främsta. Och nu avslutningen på söndagen med delad förstaplats i stafetten 3 x 10 km.

Men sanningen var helt enkelt den att Wassberg avsiktligt lät Christer Johansson åka in de 23 sek som skilde dem åt när slutsträckan började för att ge den 10 000-hövdade publiken en rejäl underhållning.

Klubbmästerskap i Lekeryd ¹⁹⁷⁹

En bild från målgången. Som synes var det mycket folk som hejade fram sina favoriter.

På söndagen arrangerade Lekeryd-Svarttorps SK KM på skidor. För de mindre klasserna kördes det Kalle Ankas längd-cup där Patrik Bohlin kom etta på tiden 8,03. Tvåa kom patrik Nordh på tiden 8,13 och trea blev Fredrik Nordh på 8,56, dessa tre pojkar erhöll Kalle Ankas diplom.

Resultat. Seniorer 17 km: 1. Christer Gustavsson 56.23, 2. Mats Nilsson 58.48, 3. Harald Henriksson 61.13.

Yngre oldboys 17 km: 1. Gösta Henriksson 58.58, 2. Göran Ohl-

kvist 64.43, 3. Per Arvidsson 65.31.

Äldre oldboys, 17 km: 1. Rune Nero 58.01, 2. Alvar Gustafsson 66.10.

Juniorer 17 km: 1. Ulf Ekfeldt 57.00, 2. Kent Nero 57.39.

Damer 5 km: 1. Ann-Charlott Karlsson 28.54, 2. Anita Karlsson 30.15, 3. Mari-Louise Hall 43.49.

Flickor födda 1963-64, 5 km:

1. Katarina Gustavsson 29.19. Pojkar: 1. Anders Gustavsson 25.11, 2. Rickard Karlsson 25.22, 3. Jan Karlsson 26.20.

Flickor födda 1965-66, 2,5 km:

1. Ulrika Arvidsson 12.31, 2. Kristina Widell 12.38, 3. Rosmari Håkansson 14.12. Pojkar: 1. Conny Fredriksson 10.19, 2. Joakim Gustavsson 13.25.

Flickor födda 1967-68, 2,5 km:

1. Annika Gustavsson 14.53, 2. Gunilla Henriksson 15.04, 3. Agneta Näsström 15.42. Pojkar:

1. Peter Nilsson 11.26, 2. Stefan Näsström 11.48, 3. Jonny Segerhammar 12.29.

Flickor födda 1969, 1,5 km: 1. Ulrika Hall 7.33, 2. Rosmari Fre-

driksson 7.46, 3. Terese Jansson 7.59. Pojkar: 1. Pierre Arvidsson 6.13, 2. Marcus Kvarnström 6,29, 3. Anders Enkvist 6.35.

Flickor födda 1970, 1,5 km: 1. Veronika Johnsson 7.49, 2. Monika Gustafsson 8.09. Pojkar: 1. Karl-Henrik Karlsson 6.47, 2. Tomas Henriksson 7.19, 3. Jan Lind 7.42.

Flickor födda 1970, 1,5 km: 1. Veronika Jansson 8.43, 2. Sofi Hall 10.08.

Herrar, motionsklass 8,5 km: 1. Georg Höglund 31.29, 2. Leif Arvidsson 33.53, 3. Conny Höglund 34.14.

◆ FORSERUM

ALLIANSKYRK

Fredag 18.00 Församlingens årsr

Söndag 10.00 SÖNDAGSSKOL

10.00 Gudstjänst, Robert

Söndag 18.00 VI TÅGA FRAM

Sångkören. Musikkören

om- och tillbyggnad av bygdegården samt för inredning av förskolelokaler i Frinnaryd. Byggnadslov för nybyggnad av bostadshus har beviljats Ann-Marie och Arne Gustavsson, Frinnaryd 23:16, Eivor och Lars-Åke Nordén, kvartret Forellen 8, Aneby, Carina och Göran Linderfalk, kvartret Stenbocken 1, Aneby samt för Annelie Kling och Kjell Persson i kvartret Älgen 2, Aneby.

SMALANDS FOLKBLAD Lördag 17 februari 1979

Pär Arvidsson — Finspångs andra guldsimmare på tre dagar! Pär var jublande glad åt OS-guldet som han knappast vågat tro på efter misslyckandet i söndags.

I 12-arna bäst i skidspåret

REGEMENTS-MÄSTARE!

EKSJÖ (Folkbladet)

Garnisonsmästerskapet på skidor för de båda Eksjö-regementena avgjordes på fredagen vid Skidstugan. Det gällde endast för åldersklassen. På långa banan segrade Kent Nero, Lekeryd, I 12, och på korta banan Bo Johansson, Gullringen — även han tillhör I 12. Tävligen gällde även regementsmästerskap för de båda regementena.

Start och mål gick vid Eksjö Skidstuga och de 120 startande fick välja på att antingen åka en mil eller fem km — allt efter kondition. Segraren på de båda banorna blev även garnisonsmästare och eftersom de också var från I 12 blev de samtidigt regementsmästare där.

Mästare för Ing 2 blev 6104 Mag-

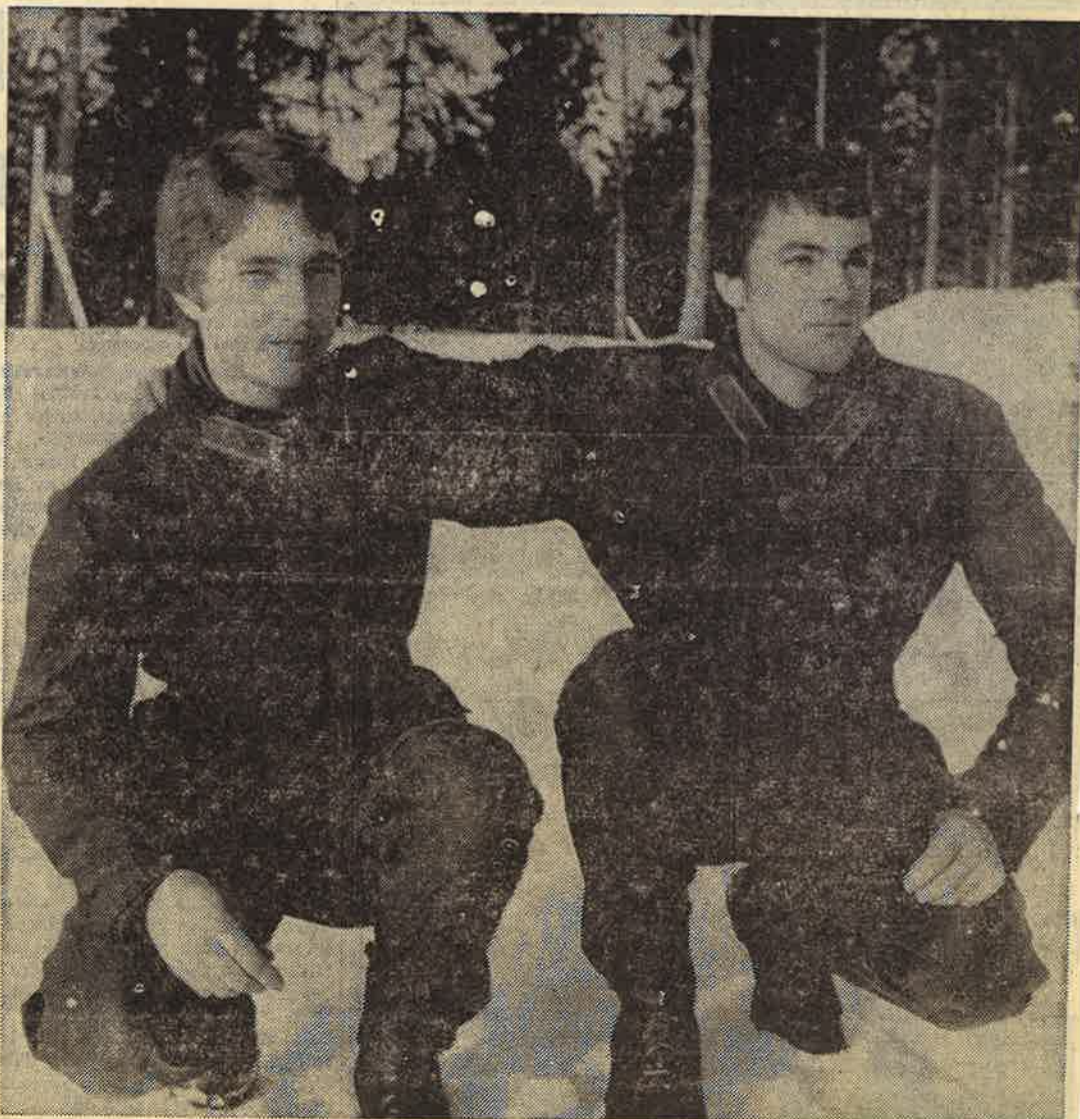
nusson på långa banan — totalt blev han nummer fem i prislistan. På korta banan segrade 3016 Helmrot, som kom på andraplats i prislistan.

Vädret var bra eftersom tävlingen inte gick förrän på eftermiddagen. Spåren var också fina. Som tävlingsledare ställde Lars Melke- raen upp.

De bästa resultaten:

Långa banan: 1. 3037 Nero, I 12, 34,11, 2. 4215 Johansson, I 12, 35,53, 3. 4119 Karlsson, I 12, 36,55, 4. 4221 Svensson, I 12, 37,11, 5. 6104 Magnusson, Ing 2 37,27

Fem km: 1. 4302 Johansson, I 12, 20,15, 2. 3016 Helmroth, Ing 2, 22,07, 3. 1215 Holmgren, Ing 2, 22,15, 4. 4019 Wahlberg, I 12, 22,17, 5. 6335 Hellberg, Ing 2, 22,23.

Garnisons- och regementsmästerskapen på skidor för både I 12 och Ing 2 i Eksjö avgjordes på fredagen. På långa banan segrade Kent Nero och på korta banan Bo Johansson, båda från I 12.

Lise-Lotte Karlsson segerintervjuas av Bengt Ragnar. Lise-Lotte som vann årgång-72 var inte lessen av sig. Med hjälp av gröt, träning och gott humör går det vägen lät hon förstå.

Foto: Arkadi Ivanoff

Segrarna i de olika klasserna. Årsklasserna står i parentes efter varje namn. Bakre raden fr v: Anneli Johansson (64), Annika Andersson (67), Håkan Junedahl (67), Maria Wahlqvist (70), Maria Wahlqvist (70), Maria Hansson (66), Ann-Sofi Carlsson (69), Juha Riihola (64) och Anders Samuelsson (66). Främre raden fr v Karin Johansson (68), Patrik Andersson (68, har vunnit fyra gånger), Klas Grönqvist (70), Veronicka Jansson (71), Roger Henriksson (72), Niklas Johansson (71), Roger Henriksson (72), Niklas Johansson (71) och Lise-Lotte Karlsson (72). Pierre Arvidsson vann 69:ornas lopp, men finns tyvärr inte med på bilden.

400 tävlade i Skolungdomens

Folk- och skidfest i strålande vintersol

Under en av vinterns absolut vackraste dagar stackade på söndagen 400 barn och ungdomar iväg på skidor från Hallbystugan i Jönköping. Som vanligt var det stor uppslutning till Skolungdomens, den årliga skidtävlingen som arrangeras av IF Hallby i samarbete med Hallpresen.

Lördagskvällens råkalla dimma var borta, spåren av den såg man bara i trädens rimfrost och söndagsförmiddagens dagsmeja åstadkom ett stilla takdropp från Hallbystugan.

Barn och föräldrar på skidor och i pulka kisade förnöjt mot februarisolen. Halsdukar, mössor och skidkläder i alla färger kompletterade bilden av ett färgsprakande folkliv i strålande vintersol.

Och över alltihopa lyste Bengt Ragnar som en sol.

Bengt Ragnar, Hallbys heltidsanställd instruktör och alltiallo, bistod vid start och mål och fanns till hands överallt.

400 unga skidåkare tävlade i 16 klasser. Åtta för flickor och följaktligen lika många för pojkar. Deltagarna var från sju år upp till 16.

— Det är flest deltagare i de yngsta klasserna, sa Bengt Ragnar. Sedan blir det sämre ju äldre de blir.

De yngsta åkte 1,5 km, mellangrupperna åkte 2,5 km och de äldsta en halv mil.

Många åker Skolungdomens varje år. Som t ex Patrik Andersson, född -68, som vann sin klass för fjärde året i rad.

Alla som kom i mål bekransades

av kranskullan Helena Pettersson.

Resultat

Pojkar

1964-1965 5 km. 1) Johans Riihola, Stadsgårdsskolan, 15,39, 2) Björn Svensson, Attarpsskolan, 18,58, 3) Johan Eskilsson, Central-skolan Habo, 19,40, 4) Anders Bengtsson, Junedal, 19,41.

1966 2,5 km. 1) Anders Samuelsson, Attarpsskolan, 8,45, 2) Peter Johansson, Stadsgårdsskolan, 8,51, 3) Ronny Svensson, Alfred Dahlinskolan, 9,12, 4) Patrik Johansson, Alfred Dahlinskolan,

9,35, 5) Ulf Persson, Ljungarums-skolan, 9,39.

1967 13 år 2,5 km. 1) Håkan Junedahl, Stensholm, 8,39, 2) Mikael Kindstrand, Alfred Dahlinskolan, 8,54, 3) Stefan Näström, Alfred Dahlinskolan, 9,11, 4) Peter Karlsson, Attarpsskolan, 9,15, 5) Henrik Saldner, Hovslättsskolan, 9,38.

1968 12 år 2,5 km. 1) Patrik Andersson, Hovslättsskolan, 8,53, 2) Peter Nilsson, Lekeryd, 9,12, 3) Jonny Segerhammar, Lekeryd, 9,45, 4) Anders Larsson, Torpa,

10,10, 5) Johan Pettersson, Bottnaryd, 10,19.

1969 2,5 km. 1) Pierre Arvidsson, Lekeryd, 9,35, 2) Anders Enkvist, Lekeryd, 10,07, 3) Markus Kvarnström, Järsnäs, 10,49, 4) Kennet Johansson, Bottnaryd, 11,19, 5) Fredrik Ryden, Lekeryd 11,20.

1970 10 år 1,5 km. 1) Claes Grönqvist, Bottnaryd, 2) Anders Nykvist, Barnarp, 3) Patrik Atterling, Habo, 4) Mikael Edoff, Bottnaryd, 5) Simon Zetterqvist,

Nordskogen.

1971 9 år 1,5 km. 1) Nicklas Johansson, Lekeryd, 2) Patrik Bohlin, Lekeryd, 3) Tomas Danielsson, Öxnehaga, 4) Nicolas Warchalawski, Norrängen, 5) Tomas Lindgren, Bonbergsskolan.

1972 8 år 1,5 km. 1) Roger Henriksson, Lekeryd, 2) Mikael Tillström, Habo, 3) Mattias Jonsson, Barnarp, 4) Anders Claesson, Barnarp, 5) Petter Isaksson, Torpaskolan.

Flickor

1964-1965 5 km. 1) Annelie Johansson, Stadsgårdsskolan, 17,25, 2) Annelie Nöjd, Junedals-skolan, 17,37, 3) Karin Öhlin, Junedalsskolan, 20,05, 4) Katarine Jonsson, Junedalsskolan, 22,09, 5) Karina Eskilsson, Habo, 31,01.

1966 14 år 2,5 km. 1) Maria Hansson, Ljungarum, 9,34, 2) Monicka Svensson, Alfred Dahlin, 9,55, 3) Carina Ragnar, Junedal,

10,07, 4) Kristina Widell, Alfred Dahlin, 10,15, 5) Annika Westberg, Ljungarum, 10,18.

1967 13 år 2,5 km. 1) Annika Andersson, Taberg, 10,26, 2) Kristina Raask, Hisingstorp, 11,55, 3) Marie Andersson, Bottnaryd, 11,58, 4) Helena Nilsson, Stensholm, 15,01, 5) Anna Strand, Attarp, 15,02.

1968 12 år 2,5 km. 1) Karin Johansson, Bondberget, 10,49, 2) Karin Ahlgren, Månsarp, 10,55, 3) Annika Sandström, Södergårdsskolan, 11,01, 4) Susanne Alexandersson, Bottnaryd, 11,33, 5) Aina Josefsson, Södergårdsskolan, 11,50.

1969 11 år 2,5 km. 1) Ann-Sofie Carlsson, Nyarp, 11,33, 2) Annika Samuelsson, Attarp, 11,36, 3) Camilla Johansson, Bottnaryd, 11,41, 4) Helena Svensson, Hakarp, 11,59, 5) Eva Levinsson, Ödestugu, 12,32.

1970 10 år 1,5 km. 1) Marie Wallquist, Bottnaryd, 2) Veronicka Jonsson, Lekeryd, 3) Petra Gunnarsson, Dalviksskolan, 4) Anette Jonsson, Sofiaskolan, 5) Eva Yngvesson, Ekhagsskolan.

1971 9 år 1,5 km. 1) Veronica Jansson, Nordskogen, 2) Christina Klang, Torpa, 3) Linda Johansson, Öxnehaga, 4) Sofie Hall, Lekeryd, 5) Josefina Träff, Kättilstorp.

1972 8 år 1,5 km. 1) Liselotte Karlsson, Nyarp, 2) Angeliq Träff, Grästorp, 3) Jenny Gustafsson, Grästorp, 4) Gunilla Widell, Lekeryd, 5) Christina Cederlöv, Tenhult.

Ann-Sofi Carlsson går i mål som segrare i årgång -69 ivrigt påhejad av kranskullan Helena Pettersson.

Eva-Lena från Sävsjö BLIR HON NÄSTA SKIDDROTNING?

STOCKVIK

För fyra år sedan lämnade hon Sävsjö. Allt för att bli en bättre skidåkare. Och för att inte jämt och ständigt behöva oroa sig för att det inte fanns snö att åka på.

Och som hon själv säger: för att utveckla sig som människa.

Det handlar om Eva-Lena Karlsson, 20, elev på skidgymnasiet i Järpen men tävlande för sundsvallsklubben Stockvik. Flickan som redan utvecklats så att hon är bland landets bästa skiddamer.

- Jag vann junior-SM förra året, berättar Eva-Lena och jag har det kanske tvivelaktiga nöjet att vara favorit även i år, då min klubb, Stockvik, arrangerar SM med början den 26 februari.

- Jag borde ha flera år kvar i skidspåret, säger Eva-Lena. Och jag vill ha snö att åka på...

Gott om snö

I Järpen, där Eva-Lena studerar och bor, kommer snön i slutet av oktober och ligger till i slutet av maj.

- Just nu har vi drygt en halvmeter, säger Eva-Lena. Spåren ligger fina och snörika, det finns inga problem med snön. Det är toppen att vara skidåkare.

Eva-Lena brukar tampas med sådana etablerade namn som Marie Johansson och Karin Lamberg.

- Skillnaden mellan dem och mig är inte särskilt stor, säger Eva-Lena. Har jag en bra dag, så kan jag slå dem.

Och slog Karin Lamberg, årets stora stjärnskott, det gjorde Eva-Lena förra året vid två tillfällen. I år har det gått något sämre.

Trivs bra

- Jag trivs med tillvaron och ångrar inte att jag flyttade från Sävsjö för fyra år sedan. Visst var det ett stort steg att som 16-åring lämna föräldra-

hemmet, men här på skidgymnasiet blev vi snabbt ett bra gäng. Vi var ju "främlingar" allihopa.

Hemma i Sävsjö går Annmarie Karlsson och vankar - och åker skidor. Annmarie är syster till Eva-Lena, en yngre årgång, bara 13 år.

- Men Annmarie kan bli minst lika bra som jag, hävdar Eva-Lena. Hon har nått större framgångar än jag gjorde vid samma ålder.

Så räkna med två systrar Karlsson i de norrländska skidspåren om några år. Eva-Lena har talat om för Annmarie att det där med skidgymnasium inte är så dumt. Om man vill utvecklas som skidåkare och - som människa.

Fostrande

Eva-Lena vill gärna understrika det sistnämnda.

- Det är fostrande att få ta hand om sig själv, att inte alltid lita på andra.

Kanske var det därför som Eva-Lena valde skidsporten, en slitsam sport, där man ofta är ensam med sig själv i spåret. Det hade varit enklare att välja en arenadrott.

- Kanske det. Men jag ångrar inte mitt val.

Säger Eva-Lena Karlsson från Sävsjö. Kanske Sveriges blivande skiddrottning.

Eva-Lena Karlsson, 20. Ska sävsjöflickan bli vår nästa skiddrottning? I varje fall tillhör Eva-Lena favoriterna i junior-SM.

PO Nilsson

Eva-Lena var med också i stora SM. Blev ungefär 10:e flicka, en placering som hon inte är helt nöjd med.

- Det kunde gått bättre, säger Eva-Lena självkritiskt. Men det har tagit emot lite grand. Det är inte alltid man känner sig i form. Jag hoppas att det lossnar till junior-SM.

Ville utvecklas

Redan under sävsjötiden var Eva-Lena en stor talang. Vann rader av tävlingar i sin åldersklass. Men hon ville bli bättre, få veta om hon kunde utvecklas.

- Så därför sökte jag till skidgymnasiet i Järpen och kom in. Jag trivs jättebra, det är skönt att kunna åka skidor på "arbetstid".

Eva-Lena har inga planer, i varje fall inte för närvarande, att flytta hem till Sävsjö.

UR SPÅR I BACKEN...

SPORT

LSSK blev bästa klubb när ungdomens skidspel avgjordes i IKHP-stugan i helgen.

LSSK tog totalt fem klasssegrar, varav två dubbelsegrar. På det hela taget var tävlingen mycket lyckad. Man kunde se glädje, skratt, tårar och besvikelse från ungdomarna när känslorna tog överhanden.

I en del klasser var det stenhårt, och i en av dem var segermarginalen endast två sekunder.

I en del backar där vängseln var stor fick man nästan ha köllapp för att komma upp. Det var andra ord trångt om eten.

dan 5.

— VI SMÅBÖNDER HAR FÅTT DET SÄMRE UNDER FÄLLDIN

Leif är lantbrukaren som tror stenhårt på löntagarfonder

Av Roger Källqvist

SVARTTORP

— Vi småbönder har fått det mycket sämre sedan Fällning blev statsminister 1976. Tidigare kunde vi investera, det har vi inte längre råd med.

Leif och Gunnel Björk har ett litet jordbruk i Svarttorp. Trots att de är lantbrukare är de socialdemokrater och varma vänner av löntagarfonder. Och riktigt arga på regeringarna Fällin.

— Deras energipolitik har lett en skatthöjning av 400 procent på el-strömmen. Något som verkligen drabbar jordbruket med alla fläktar, torkar, krossar, kvarnar och foderblandare.

Vid sidan av jordbruket har Leif Björk också tjänst som kyrkvaktmästare i Svarttorp, en tjänst på 90 procent. Men som betalar sig betydligt bättre än jordbruket gör i dagar som dessa.

Fyra kr timmen

— Man måste ju ha något att leva av också, säger Leif lite sarkastiskt. Förra årets förtjänst på jordbruket var ungefär 8 000 kronor eller cirka fyra (4)! kronor i timmen.

Priserna på foder, el och ränteutgifterna har stigit enormt de senaste sex åren. Och det ska vara böndernas egen regering som ställer till det så!

— Före 1976 hade vi råd att investera. Det går inte längre med det ränteläge vi har nu. Vår ladugård skulle behöva repareras ordentligt. Nu får vi bara ta det allra nödvändigaste efter hand.

El-priset

— Centern har verkligen bevisat att de inte är böndernas parti. Med den energipolitik som de har fört som lett till en skatthöjning från ett öre till fyra öre på el-strömmen. Hela 400 procents höjning. Och är det några som behöver elenergi så är det jordbruket med alla fläktar, torkar, kvarnar, krossar och foderblandare. Framställning av konstgödsel kräver också mycket energi, inte undra på att det blivit så dyrt.

— Regeringens räntepolitik har också slagit fruktansvärt. 1976 var räntan 7,5 procent. Nu är den uppe i 13,5. Det gör mycket pengar för vår del. Före 1976 hade vi råd att investera i nya maskiner. Det går bara inte längre. Mer i negativ riktning är att köttpriserna inte alls hängt med de foderpriser vi betalar.

Priset på dieselolja har nästan fyrdubblats sedan 1976. En tung utgiftspost för en småbrukare.